

برندگان معاملات
در بازار صعودی
و نزولی سرمایه

بورس امروز

ماهنامه اجتماعی - اقتصادی / شماره ۴۹ / مرداد ۱۳۹۹ / ۱۶ صفحه ۱۸۰۰۰ تومان

نمره‌ای بالا برای تجدیدی‌ها

در حال حاضر اقبال بازار سرمایه به سمت شرکت‌هایی است که
افزایش سرمایه از محل تجدید ارزیابی دارایی‌ها دارند.

نقش ارزش
جایگزینی در تعیین
ارزش پتروشیمی‌ها

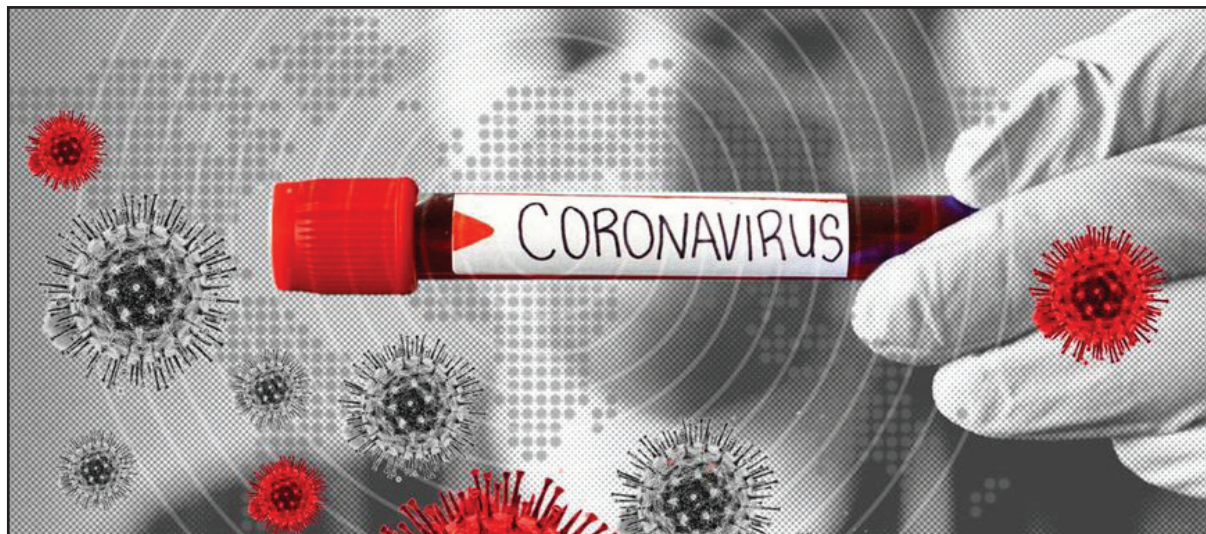

عدم توازن قیمتی
بر تشدید هزینه‌ها

کرونا هم بر مجامع
تاثیر گذاشت

کرونا بر مجامع هم اثر گذاشت

مجمع عمومی سالانه یکی از مجامعی است که در شرکت‌های سهامی از اهمیت بسیاری برخوردار است که مربوط به تصمیمات مهم اتخاذ شده در آن گردهمایی است. یکی از این تصمیمات مربوط به تقسیم سود بین سهامداران است. شرکت‌های سهامی موظف هستند تا حداکثر ۴ ماه پس از اتمام سال مالی، مجمع عمومی سالانه خود را تشکیل دهند و تصمیمات لازم را اتخاذ نمایند.

باتوجه به اینکه از ماه‌های پایانی سال گذشته شاهد شیوع کرونا بودیم در فروردین ماه مجمع کمی برگزار و تصمیمات شرکت اتخاذ شد. به طوری که از بین شرکت‌های حاضر در بورس تنها سه شرکت «وارس»، «بعایق» و «سنوین» مجمع عمومی خود را در اسفندماه تشکیل دادند و تصمیمات خود را اتخاذ نمودند. در بین این سه شرکت «وارس» با بیشترین EPS (۴,۷۹۴ ریال) و DPS (۵۰۰ ریال) اولین مجمع عمومی سال ۱۳۹۹ را برگزار کرد که زمان تقسیم سود را از ابتدای اردیبهشت ماه تخمین زد.

این درحالی است که «بعایق» با داشتن سود تقسیمی ۳۵۰ ریالی زمان تقسیم سود خود را از نیمه مردادماه پیش بینی کرده است. در این بین با وجود محدودیت‌های رفت و آمدی، شاهد برگزاری ۲۲ شرکت در فروردین ماه بودیم. در بین این مجامع، «وملت» تنها شرکت بورسی بود که EPS منفی (۲۹-) داشت و هیچ گونه سودی از محل سود انباشته خود تقسیم نکرد. بخشی از شرکت‌های بورسی مجمع خود را در اردیبهشت ماه و خرداد ماه برگزار کردند.

از بین ۶۱ شرکتی که مجمع خود را در اردیبهشت برگزار کردند، شرکت داروسازی اکسیر (دلر) بیشترین سود تقسیمی و نقدی به میزان ۶,۱۹۸ ریال EPS (بود تقسیمی) و ۵,۸۸۵ ریال DPS (سود نقدی) داشت. این شرکت با وجود بیشترین سود نقدی، پیش بینی زمان پرداخت خود را از مهرماه اعلام کرده است. در این بین شرکت «حاسا» که در نیمه اردیبهشت ماه، مجمع عمومی خود را برگزار کرد با داشتن ۱۸۱ ریال سود تقسیمی (EPS) و ۵۵ ریال سود نقدی (DPS) کمترین میزان سود پرداختی را دارد که طبق پیش بینی‌های انجام شده در نیمه دوم آبان ماه سود خود را با مراجعه سهامداران به بانک پرداخت خواهد کرد.

شرکت پتروشیمی زاگرس در بین حدود ۶۷

شرکت بورسی مجمع خود را در خردادماه برگزار کردند بیشترین سود تقسیمی و نقدی را داشته است. «زاگرس» در مجمع عمومی سالانه خود که در ۳۱ خرداد ماه برگزار کرد سود تقسیمی ۱۲,۲۴۵ ریالی (EPS) و سود نقدی ۱۱,۰۰۰ ریالی (DPS) را تصویب نمود. این درحالی است که پیش بینی کرد که این سود نقدی را از تیرماه پرداخت نماید. شرکت الکتریک خودرو شرق با داشتن EPS ۱۴ ریالی (سود تقسیمی) و DPS ۱۰ ریالی (سود نقدی) کمترین سود تقسیمی را در خرداد ماه به تصویب رسانده است. این شرکت پیش بینی نموده است از آبان ماه سال جاری این سود را با ارسال مشخصات و شماره حساب به شرکت، پرداخت نماید. عمده مجامع شرکت‌های بورسی در تیرماه برگزار شد که شامل ۱۶۳ شرکت بوده است. شرکت پتروشیمی فن آوران که مجمع عمومی سال ۱۳۹۸ خود را در نیمه تیر ماه برگزار کرد، اقدام به تصویب سود تقسیمی (EPS) ۱۶,۸۹۸ ریالی و سود نقدی (DPS) ۱۶,۵۰۰ ریالی نمود که طبق پیش بینی‌های شرکت از شهریور ماه امسال به وسیله

تکمیل ثبت نام سجام، سود نقدی خود را پرداخت خواهد کرد.

شرکت سرمایه‌گذاری صنعت پتروشیمی ساختمان خلیج فارس که با نماد «ویسا» در بورس به فعالیت مشغول است از جمله شرکت‌هایی است که مجمع خود را در پایان تیر ماه برگزار کرد. این شرکت با داشتن سود تقسیمی (EPS) ۱۱ ریالی و سود نقدی (DPS) ۲ ریالی کم‌ترین میزان نقد را به سهامداران پرداخت خواهد کرد. این شرکت پیش بینی نمود که سود ۲ ریالی هر سهم را از ابتدای مردادماه پرداخت نماید. باتوجه به اینکه از پایان سال گذشته بیماری کرونا شیوع پیدا کرده است لذا شاهد برگزاری مجمع برخی از نمادهای بورسی در مردادماه بودیم. از بین شرکت‌هایی که مجمع عمومی خود را در دهه اول مردادماه برگزار کرده‌اند، شرکت نفت سپاهان با تصویب سود تقسیمی (EPS) ۱,۶۸۸ ریالی و سود نقدی (DPS) ۷۵۰ ریالی بیشترین سود تقسیمی را داشته است. در مقابل شرکت سرمایه‌گذاری سیمان تأمین با داشتن EPS ۷۴۷ ریالی و DPS ۷۷۰ ریالی

بیشترین سود نقدی را داشته است.

شرکت سرمایه‌های صنعتی اردکان در بین شرکت‌هایی که مجامع خود را در دهه اول مرداد برگزار نمودند، کم‌ترین سود نقدی (DPS) را تصویب کرد. سود تقسیمی این شرکت ۷۸۱ ریال و سود نقدی برابر با ۸۰ ریال است. این شرکت تصمیم دارد طبق پیش بینی‌های به عمل آمده از مهر ماه سود نقدی ۸۰ ریالی خود را با ارسال مشخصات و شماره حساب به شرکت پرداخت نماید. این درحالی است که شرکت سیمان تهران با ۲۷۸ ریال سود تقسیمی، کم‌ترین EPS را در این بین مجامع تشکیل شده دهه اول مردادماه تصویب نموده است. به طور کلی از بین مجامع عمومی سالانه تشکیل شده در ۴ ماهه گذشته «وملت» تنها شرکت بورسی بود که سود تقسیمی منفی داشته است و هیچ گونه سود نقدی را پرداخت نکرده است. همچنین، پتروشیمی فن آوران با تصویب EPS ۱۶,۸۹۸ ریالی و DPS ۱۶,۵۰۰ ریالی بیشترین سود نقدی و تقسیمی را داشته است. همچنانکه می‌دانیم با شیوع کرونا ضرورت استفاده از تکنولوژی برای کاهش هزینه‌ها

بیشتر شد. لذا سازمان بورس با گسترش خدمات خود در سامانه سجام ضمیمه پرداخت سود مجامع را از طریق این سامانه فراهم نموده است. این درحالی است که اکثریت مجامع برگزار شده در ۴ ماهه گذشته با پیش بینی شروع زمان پرداخت سود، اجرای آن را از طریق راه‌هایی غیر از سامانه سجام تعیین نمودند. راه‌هایی که شامل مراجعه به یک بانک مشخص و ارسال مشخصات و شماره حساب به شرکت است که نشان دهنده عدم استفاده از سامانه سجام به عنوان زیرساخت پرداختی دارد. نکته حائز اهمیت دیگری که در این مجامع قابل توجه است، زمان پرداخت سود به سهامداران می‌باشد. طبق قانون تجارت شرکت‌ها موظف هستند تا حداکثر ۸ ماه پس از مجمع برگزار شده، سود نقدی را پرداخت نمایند اما این تأخیر به ضرر سهامداران است؛ چراکه ارزش زمانی پول کاهشی است.

هرچند بسیاری از شرکت‌ها حداکثر پس از ۴ یا ۶ ماه سود را پرداخت می‌نمایند اما گذر ۴ یا ۶ ماه نیز به ضرر سهامداران است. بنابراین، هرچه زمان پرداخت سود طولانی‌تر شود ارزش سود نقد پرداختی نیز کاهش پیدا می‌کند. در بین شرکت‌هایی که مجمع خود را در پایان اسفند و فروردین ماه برگزار کرده‌اند، «هونر»، «دیران»، «پکوب» طولانی‌ترین فاصله شروع پرداخت سود نقدی را داشته‌اند که طبق پیش بینی‌ها از مهر ماه خواهد بود. «شتوکا»، «سیمرغ» و «کسعدی» طولانی‌ترین مدت زمان پیش بینی شده برای شروع پرداخت سود نقدی را در بین مجامع سالانه تشکیل شده در اردیبهشت ماه داشته‌اند که از دی ماه خواهد بود. در بین مجامع سال ۱۳۹۸ که در خردادماه تشکیل شده‌اند، «میدکو» و «دفارا» پیش بینی کرده‌اند که سود نقدی را از بهمن ماه پرداخت نمایند که طولانی‌ترین زمان پرداختی در بین مجامع خردادماه است. در حالی که «لنزر»، «وامیر»، «خچرخش»، «خگستر»، «سمگا»، «وتوشه»، «فپسا»، «خکار»، «واحصا»، «وسالت» و «بشهاب» پیش بینی نموده‌اند تا سود خود را در اسفند ماه پرداخت نمایند که مجمع خود را در تیرماه برگزار کرده‌اند. طبق گفته‌های فوق برخی از شرکت‌ها علاوه بر اینکه میزان سود چندانی پرداخت نکرده‌اند، زمان طولانی نیز برای شروع پرداخت این مبلغ در نظر گرفته‌اند.

امین آوید

با امین آوید #در-خانه-بمانیم

✓ احراز هویت سجام غیر حضوری

✓ ثبت نام غیر حضوری

✓ معاملات بورس کالا و انرژی

✓ معاملات اوراق بهادار در بورس و فرابورس

✓ پذیرش شرکت‌ها در بازار سرمایه

✓ معاملات سهام عدالت

۰۲۱-۴۲۳۶۶۰۰۰

<https://ekyc.aminavid.com>

<https://aminavidregister.irbrokersite.ir>

برندگان معاملات در بازار صعودی و نزولی

رشد حدود ۳,۵ برابری حجم معاملات طی سال جاری نسبت

به سال گذشته گرچه به عنوان یک نکته مثبت می تواند به

افزایش نقد شوندگی و عمق بازار منجر شده و نقش پررنگ

تری در اقتصاد ملی ایفا کند، اما این امر فعلاً بیشتر به نفع

کارمزد بگیران است تا سهامداران و سرمایه گذاران. چرا که

در هر شرایطی از روند معاملات چه مثبت و چه منفی، آنها

درآمد خود را از محل کارمزد معاملات دریافت می کنند و

به دلیل بالا بودن حجم داد و ستدها، رونق معاملاتی برای

آنها مساوی است با کسب سود. در ایران بابت معامله سهام

شرکت های بورسی یعنی مجموع خرید و فروش کارمزد

حداقل ۵,۱ درصدی از سهامداران دریافت می شود که در

مقایسه با سایر کشورها رقم بالایی است. شاید در نگاه اول

دریافت این میزان کارمزد منطقی و رقم بالایی نباشد، اما

هرچه که هست نارضایتی سهامداران را در شرایط رکود

کنونی بازار به همراه داشته است. اگر بخواهیم به صورت

جزئی تر انواع کارمزد های پرداختی توسط مشتریان برای

معاملات سهام را تشریح کنیم به صورت زیر می باشد:

نگاه

ابزارهای مشتقه و کاهش هزینه معاملات

با تحولات رخ داده در اقتصاد جهانی و توسعه اقتصادی شاهد نوآوری‌ها و تکامل ابزارهای متعدد مالی بودیم. علاوه بر گسترش معاملات سنتی، مبادلات ابزارهای مشتقه مالی مخصوصاً قراردادهای اختیار معامله شتاب فراوانی داشت. معاملات ابزارهای مشتقه تنها خطرات مبادله را کنترل نمی‌کنند بلکه در صحنه بازار بایستی نیز ابزاری برای رقابت تلقی می‌شوند. در این میان، قراردادهای اختیار معامله اهمیت فراوانی دارند چرا که تنها قراردادی است که در بازارهای بورسی و خارج از بورس قابل معامله هستند. بازارهای فرابورس اختیار معامله اولین بار در شیکاگو تأسیس و راه اندازی شد که از فرم استاندارد استفاده می‌کرد. این بازار با سرعت قابل توجهی توسعه یافت و در مقابل ابزارهای مشتقه دیگر باعث پوشش ریسک ناشی از نوسانات قیمت کالاها شد. باید توجه داشت که این ابزار تنها برای پوشش ریسک استفاده نمی‌شود بلکه سفته بازان نیز به عنوان یکی از فعالان این بازارهای اختیار سعی در کسب حداکثر سود از معاملات اختیار می‌کنند. در ادامه برای شناخت بیشتر این ابزارها و بازار مشتقه نظرات دو کارشناس را بیان می‌کنیم.

ابزار مشتقه ورقه بدون دامنہ نوسان

روح الہ حمیدی

تحلیلگر ارشد بازار سرمایه

کنند. الزامات داشتن حساب اختصاصی معاملات ابزارهای مشتقه داشتن حساب اصلی معاملات دارایی پایه است؛ به عنوان مثال افراد باید در درجه اول کد بورسی و حساب کاربری خرید و فروش سهام را داشته باشند تا اجازه دریافت حساب اختصاصی معاملات مشتقه را به دست آورند. مزایای معاملات مشتقه و بیشتر اختیار خرید و فروش سهام، اهمی بودن آن است. در درجه اول معامله گران با پول اختیار خرید یا فروش سهام زیادی را خریداری می کنند و در صورت پیش بینی صحیح بازار سود زیادی کسب می نمایند. ریسک معاملات مشتقه سوخت شدن اختیار معاملات است؛ یعنی در شرایطی که اعمال نکردن اختیار معامله به نفع سرمایه گذار خواهد بود این حالت در شرایطی است که قیمت دارای پایه را از قیمت اعمال و قیمت خرید اختیار معامله پایین تر باشد. این حالت سرمایه گذار کل مبلغ سرمایه گذاری خود را از دست خواهد داد. سر رسید اختیار معاملات متفاوت بوده و بین ۳ تا ۹ ماه متغیر است که با گذشت زمان به روز اعمال نزدیک شده و اختیار معامله از ساز و کار معاملات خارج می شود. منتشر کننده این اوراق صندوق توسعه بازار است و شرکت هایی در این بازار قرار می گیرند که در پرتفوی صندوق توسعه بازار وجود داشته باشند. معمولاً شرکت های بنیادی و بزرگ در پرتفوی صندوق توسعه بازار وجود دارند که شامل اختیار معامله هستند. ارزش اوراق مشتقه تابع دارایی پایه است. در صورت تغییر قیمت دارایی پایه، ارزش این اوراق تغییر کرده و در نتیجه بازدهی این اوراق تغییر می کند. با افزایش قیمت دارایی دامنه نوسان نبوده و تغییرات بیش از حد قیمت و بازدهی این اوراق، ریسک معاملات اوراق را افزایش می دهد.

اختیار معامله؛ قراردادی پر کاربرد در ابزارهای مشتقه

زندگی

کارشناس ارشد شرکت کارگزاری بانک پاسارگاد

دستور العمل بازار ابزار اختیار معامله در سال ۱۳۹۵ توسط کمیته مدیره سازمان بورس و اوراق بهادار به تصویب رسید و در نهایت آذرماه همان سال اولین معامله اختیار سهام در بازار سرمایه از طریق بورس تهران معرفی شد. این قرارداد بر روی سه سهم پایه شرکت ملی صنایع مس ایران، فولاد مبارک اصفهان و ایران خودرو با سرسید بهمن ۱۳۹۵ عرضه شد. در ادامه، شاهد عرضه سهام شرکت پتروشیمی و گاز پارسین با سرسید اردیبهشت ۱۳۹۶ به صورت مبادله اختیار بودیم. پس از اتمام سرسید سهام شرکت های فوق، قراردادهای اختیار سهام شرکت های دیگری همچون سرمایه گذاری غدیر، گروه مینا و پالایش نفت اصفهان تا سرسید مهر ۱۳۹۶ منتشر شد. به کارگیری اختیار معامله در بورس اوراق بهادار تهران تحت تأثیر ابعاد و مسائل مختلفی است که در ۴ دسته قانونی، شرعی، بازار و فنی - ساختاری طبقه بندی می شوند. از لحاظ ساختاری و فنی نیز نیروی انسانی متخصص برای مدیریت مبادلات، نرم افزار لازم برای نمایش معاملات و اتاق پایاپای به منظور تسویه و انتقال معاملات برای طراحی هر گونه ابزار مالی جدید وجود دارد. به دلیل وجود برخی ملاحظات فنی و همچنین سیاست های توسعه دهنده تریجی بازار، از ابتدا امکان ارائه قرارداد های اختیار معامله وجود نداشت. از جمله این محدودیت ها، اخذ موقعیت فروش در قرارد های اختیار معامله بود. اجرای سامانه مدیریت ریسک در سرسید های گذشته قابلیت اجرا نداشت لذا امکان اتخاذ

کمک‌های بازار سرمایه به تأمین مالی دولت

مجید پیرہ

دولت برای رفع کسری بودجه خود از بازار سرمایه راه‌های متعددی دارد. یکی از قدیمی‌ترین روش‌ها که همچنان کارکرد مناسبی دارد، اسناد خزانه اسلامی است. دولت به پیمانکارانی که تعهدات خود را ایفا نموده و پروژه‌های درخواستی دولت را تکمیل کردند، این اسناد را به جای بدهی می‌پردازد. لذا دولت به جای استفاده از نقدینگی موجود در بودجه خود از اسناد خزانه استفاده می‌کند. پیمانکاران می‌توانند اسناد را تا زمان سررسید نزد خود نگهدارند تا مبلغ اسمی را دریافت نمایند. همچنین آن‌ها می‌توانند با تنزیل این اسناد و نقد کردن نیاز خود را دریافت کنند. این اسناد دارای سررسیده‌های ۳ ماهه تا یک ساله هستند. اسناد خزانه اسلامی به‌اظ فنی که در بازار سرمایه تعبیه شده است، امکان معامله در بازار ثانویه را دارند. بورس‌های پیشرفته در سراسر دنیا برای تأمین مالی دولت از اسناد خزانه استفاده می‌کنند. ابزار دوم موجود در بازار سرمایه، صکوک است. دولت در حال حاضر با استفاده از ساز و کار اوراق مبادجه بخشی از کسری بودجه خود را تأمین می‌کند. اوراق مبادجه یک ابزار مالی است که دولت برای خرید دارایی‌های مورد نیاز خود همچون بخش خصوصی می‌تواند استفاده نماید. دولت جمهوری اسلامی ایران نیز با استفاده از این اوراق توانست نقدینگی مورد نیاز خود را از محل بازار سرمایه تأمین کند. بخش بسیاری از آن سرمایه‌گذاران صندوق‌های سرمایه‌گذاری با درآمد ثابت بودند که با خرید این اوراق در پیگیری مورد نیاز دولت را در اختیارش قرار دادند. لذا دولت با استفاده از نقدینگی تجمیع شده از بازار سرمایه توانست دارایی‌های مورد نیاز خود را خریداری نماید. پس از اتمام سررسید، دولت موظف به پرداخت سود این اوراق به سرمایه‌گذاران است. ابزار سوم حاضر در

توفیق ابزارهای تأمین مالی دولت در بورس‌های مختلف یک امر سببی است. ممکن است ورقه‌ای در یک بورس پیشرفته اسلامی کارکرد قابل توجهی داشته باشد اما در بورس دیگری با استقبال سرمایه‌گذاران روبه‌رو نشود. لذا باید توجه داشت که عوامل متعددی بر پذیرش و تأمین مالی مؤثر یک ورقه اثرگذار هستند. نرخ سود مورد انتظار سرمایه‌گذاران، نرخ سود بازارهای موازی، ساختار رایج تأمین مالی، رتبه اعتباری دولت از جمله این عوامل مؤثر بر پذیرش یک ورقه در بورس هستند. در نتیجه نمی‌توان به طور قطع اعلام کرد که یک ابزار تأمین مالی در بازار سرمایه موفق عمل خواهد کرد یا نه. بازار سرمایه ما شرایط متفاوتی دارد. نتایج در اسناد خزانه، سرمایه‌ها و صندوق‌های با امداد ثابت به عنوان عامل تعیین‌کننده توفیق اوراق جدید ورود محسوب می‌شود. در صورتی که این اوراق بتوانند توجه سرمایه‌گذاران را به خود جلب کنند، شاهد تأمین مالی موفقیت آمیز دولت خواهیم بود. لازم به ذکر است که صورت عدم این توفیق، دولت باید از راهکارهای جدید دیگری برای تأمین مالی خود استفاده کند. در حال حاضر، زیرساخت‌های لازم برای ورود اوراق و کالنی در بازار سرمایه فراهم شده است. طبق قانون بودجه سال ۱۳۹۶، امکان استفاده از اسناد خزانه اسلامی و سایر اوراق مالی اسلامی برای دولت فراهم شده است. لذا زمانی که وزارت امور اقتصاد و دارایی به یک جمع بندی برای عملیاتی نمودن این ظرفیت‌های قانونی برسد، این ابزارهای تأمین مالی نوین در بازار سرمایه عرضه خواهد شد.

گستره خدمات «همراه» عامل موفقیت مالی

سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت «همراه» (میلیون ریال)

نوع سرمایه‌گذاری	مبلغ (میلیون ریال)
سرمایه‌گذاری در شرکت‌های تابعه	12,854,209
سرمایه‌گذاری در شرکت‌های مشارکتی	1,259,103
سرمایه‌گذاری در شرکت‌های وابسته	242,749
سرمایه‌گذاری در شرکت‌های وابسته	3,627
سرمایه‌گذاری در شرکت‌های تابعه	242,749

Legend

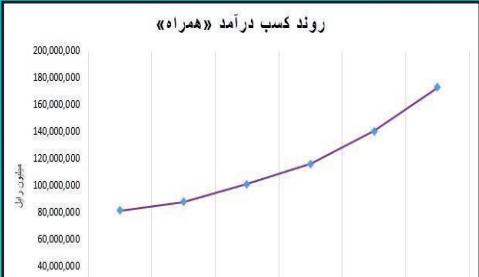
شرکت ارتباطات سیار ایران در سال گذشته با توسعه فناوری و انجام تحقیق و توسعه مستمر توانست بخشی از خدمات جدید خود را به صورت آزمایشی اجرا نماید. از جمله این دستاوردها شامل «خرید آنلاین B2B»، «پیاده سازی ERP در شرکت‌های زیر مجموعه»، «ایجاد پایگاه داده»، «پیاده سازی SDN»، «پیاده سازی DWBI»، «ارتقاء FMRA»، «رونمایی از Self-Core» است. هر یک از این دستاوردها مزیت‌های متمایزی برای «همراه» به دنبال دارند. از جمله اینکه یکپارچه سازی شرکت‌های زیر مجموعه با استفاده از تکنولوژی ERP موجب افزایش بهره

درآمد «همراه» در سال 1398 (میلیون ریال)

Category	Revenue (Million Rials)
درآمد کلی	160,885,549
درآمد شبکه مشترکین	7,552,202
درآمد استفاده از امکانات شبکه	566,607
درآمد خدمات ترافیک	3,154,572
درآمد خدمات ارزش افزوده	896,317
درآمد افکار عمومی	66,989
سایر	

Legend: 1398

خود و پشتیبانی مناسب آن‌ها در سال‌های گذشته رشد درآمد عملیاتی را شاهد بوده است. از آنجا که توسعه و رشد پایدار یک شرکت مخصوصاً در حوزه دیجیتال نیازمند اجرای مداوم تحقیق و توسعه است، «همراه» با استفاده از این عملیات به شناسایی بسترهای نوین و پرزیت پرداخته و درآمد خود را افزایش داده است. همچنین می‌دانیم کسب و کارهای دیجیتالی در کشورها همچنان در دوره بلوغ و ابتدای راه خود هستند لذا این شرکت ارائه دهنده خدمات اینترنتی از بستر لازم برای پیشرفت در این حوزه بهره‌مند است. شرکت ارتباطات سیار ایران با اجرای پروژه‌های خود و سرمایه‌گذاری در شرکت‌های زنجیره در توسعه فعالیت خود تلاش نموده است. این اقدامات موجب چیرگی «همراه» در حوزه اقتصاد دیجیتال و اکوسیستم دیجیتالی شده است. شرکت ارتباطات سیار ایران با داشتن برنامه در حوزه اینترنت اشیاء و هوش مصنوعی همچون خودروهایی هوشمند سعی در گسترش خدمات خود دارد. با توجه به اینکه کاربرد خدمات در حوزه دیجیتال و تجارت الکترونیک بسیار کاربرد داشته و از مزیت فراوانی در عصر اطلاعات برخوردارند، آینده بسیار روشنی در انتظار این شرکت خواهد بود.

■ محمدهادی حمیدی

درآمدهای مشاع در بانک‌ها

کارشناس بازار سرمایه

طبق تعریف درآمدهای مشاع بانک‌ها از مجموع سود تسهیلات اعطایی و سود و زیان حاصل از سرمایه‌گذاری‌ها حاصل می‌شود که اگر از این درآمد حاصل شده، سهم سود سپرده‌گذاران کسر شود، سهم بانک از درآمدهای مشاع منظور می‌شود. در جدول زیر درآمدهای مشاع و سهم هر بانک (پذیرفته‌شده در بازار سرمایه) از این درآمدها آورده شده است؛ شایان ذکر است اگر سهم بانک از درآمدهای مشاع منفی باشد، نشان‌دهنده این است که سود پرداختی به سپرده‌گذاران بیشتر از درآمدهای مذکور بوده است:

ارقام به میلیارد ریال	پاسارگاد	ملت	سینا	تجارت	صادرات	ملل	پارسیان	اقتصاد نوین	کارآفرین	سامان	شهر	دی	پست بانک	گردشگری	سرمایه	خاورمیانه	ایران زمین
جمع درآمدهای مشاع	۱۳۹,۹۴۳	۲۱۸,۵۸۱	۲۹,۶۱۰	۳۰۱,۰۷۵	۲۱۳,۸۸۴	۴۲,۳۰۳	۸۴,۷۴۲	۴۴,۳۸۱	۲۴,۵۴۱	۴۰,۶۷۰	۸۳,۱۰۳	۳۳,۰۳۲	۱۷,۰۹۸	۶۲,۰۰۷	۳,۷۹۸	۱۵,۴۰۷	۲۰,۴۷۶
سهم بانک	۱۹,۷۸۱	۶۶۰,۴۷	۸,۹۸۶	۳۳,۳۵۸	۵۲,۴۴۳	۱۹,۴۰۱	-۴۶,۹۵۶	-۵,۸۸۴	۵,۶۷۳	-۲,۳۷۳	-۴۲,۶۶۰	-۳۲,۳۱۰	۷,۶۰۴	-۱,۳۷۵	-۲۶,۵۲۸	۶,۸۶۶	-۲۹,۹۵۵
درصد	۱۴٪	۳۰٪	۳۰٪	۱۷٪	۲۵٪	۴۶٪	-۵۵٪	-۱۳٪	۲۳٪	-۶٪	-۵۱٪	-۱۴۰٪	۴۴٪	-۳٪	-۶۹۸٪	۴۵٪	-۱۴۶٪

نگاه

مقایسه درآمدهای مشاع بانک‌های بورسی ایران

■ ته‌مینه روحی

کارشناس بازار سرمایه

درآمدهای مشاع بانک‌ها از مجموعه سود تسهیلات اعطایی و سود و زیان حاصل از سرمایه‌گذاری‌ها حاصل می‌شوند که اگر از این درآمد حاصل شده سهم سود سپرده‌گذاران کسر شود سهم بانک از درآمدهای مشاع حاصل می‌شود.

درآمدهای غیرمشاع نیز مجموع درآمدهای کارمزد مبادلات ارزی سایر فعالیت مشاوره بانک است. این نوشته به مقایسه درآمدهای مشاع بانک‌هایی می‌پردازد که سهام آنها در بازار سرمایه ایران شامل بورس و فرابورس معامله می‌شود. منبع اطلاعات صورت‌های مالی سال ۱۳۹۸ می‌باشد. این بانک‌ها شامل بانک‌های ملت، تجارت، صادرات، اقتصاد نوین، پارسیان، سامان، پاسارگاد، پست‌بانک، گردشگری، شهر، سینا، سرمایه، دی، خاورمیانه، ایران زمین و اعتباری ملل است.

درآمد مشاع در بانک‌ها با فرمول زیر محاسبه می‌گردد:

درآمد مشاع = (سود (زیان) حاصل از سرمایه‌گذاری‌ها + سود وجه التزام تسهیلات اعطایی) - [تفاوت سود قطعی و علی‌الحساب سپرده‌های سرمایه‌گذاری + سود علی‌الحساب سپرده‌های سرمایه‌گذاری]

این درآمد را می‌توان به صورت رقم و نسبت‌های مختلف با بانک‌های دیگر مقایسه کرد. مثلاً درباره ردیف اول که بانک ملت است حدود ۲/۴ درصد درآمدهای بانک ملت را شامل می‌شود. نسبت این درآمد بر سرمایه ۴۲ درصد، نسبت به ارزش بازار ۴/۶ درصد و سهم هر یک از سهام شرکت از درآمد مشاع ۴۲ ریال می‌باشد.

همانگونه که می‌بینیم سه بانک دولتی وارد شده به بورس دارای وضعیت مناسب در این باره می‌باشند، زیرا همانند بانک‌های خصوصی در صدد جذب منابع به هر قیمتی نبوده‌اند.

نگاه

بررسی واگذاری هپکو صورت گرفت، تشکیل یک کمیته برای انتقال هپکو به ایمیدرو مقرر شد.

طبق مصوبات این جلسه، به دلیل اینکه هر گونه واگذاری مشروط به اتمام مراحل حساسی است، این شرکت به طور موقت به ایمیدرو انتقال می‌یابد و اختیارات لازم برای مدیریت به ایمیدرو اعطا می‌شود. همچنین مقرر شد تا عملیات خدماتی و تعمیراتی هپکو تحت پوشش ایمیدرو انجام شود. در کنار این رخدادهای مقرر شد تا هپکو ۱۰۰ میلیارد تومان منابع ریالی و ۱۰۰ میلیون دلار منابع ارزی از طریق ایمیدرو برای واردات قطعات و ماشین‌آلات مورد نیاز هپکو انجام گیرد.

ابولفضل رنجبر نایب رئیس شورای اسلامی کار هپکو، از تعطیلی اکثر سالن‌ها و خطوط تولید هپکو در طی این سال‌ها گذشته و فعال باقی ماندن تنها خط غلتک طی یک گفت‌وگوی خبری در ۱۲ خرداد ماه امسال خبر داد. طبق گفته وی هپکو در سال ۹۷ حدود ۴۸ دستگاه و در سال گذشته تنها ۱۰ دستگاه غلتک تولید کرده است که در امسال تاکنون هیچ تولیدی صورت نگرفته است.

طبق گفته علیرضا صالح با توجه به عدم موفقیت دولت در دوبار خصوصی‌سازی هپکو، در مرتبه سوم نیازمند اصلاحات و سود ده شدن این شرکت هستیم. با وجود خبرهای منتشر شده از واگذاری هپکو به ایمیدرو شاهد گزارشاتی از عدم باور این واگذاری توسط کارگران بودیم که شرط اطمینان از این واگذاری را ثبت در سامانه کدال می‌دانستند.

مسائل واگذاری و خبرهای آن به اینجا ختم نشد و در ۱۹ خرداد ماه شاهد انتشار درخواست ۶۸ نماینده مجلس برای تسریع در واگذاری هپکو بودیم. براساس این نامه، ابهاماتی برای واگذاری هپکو به ایمیدرو وجود دارد از جمله اینکه واگذاری و کالتی و سپس بازگشت به بخش خصوصی معلوم نیست. در صورتی که واگذاری به ایمیدرو تأیید شده است باید تطبیق این واگذاری با قانون صورت گیرد تا با واگذاری این شرکت به یک شرکت دولتی، خلاف قانون عمل نشود.

علاوه بر این، آنچه که سهامداران بخش خصوصی را به تعطیلی تولید ماشین‌آلات راه‌سازی کشاند، ارزندگی تجاری و مسکونی این زمین‌هاست لذا نمایندگان در این نامه خواستار تعیین برای هیی همچون واگذاری و کالتی زمین‌ها برای جلوگیری از این پیش‌آمد برای بخش دولتی شدند. از آنجا که این واگذاری ابهامات دیگری را نیز دارد، نمایندگان خواستار رسیدگی به موارد این نامه و اعلام نتایج با مجلس شورای اسلامی شدند.

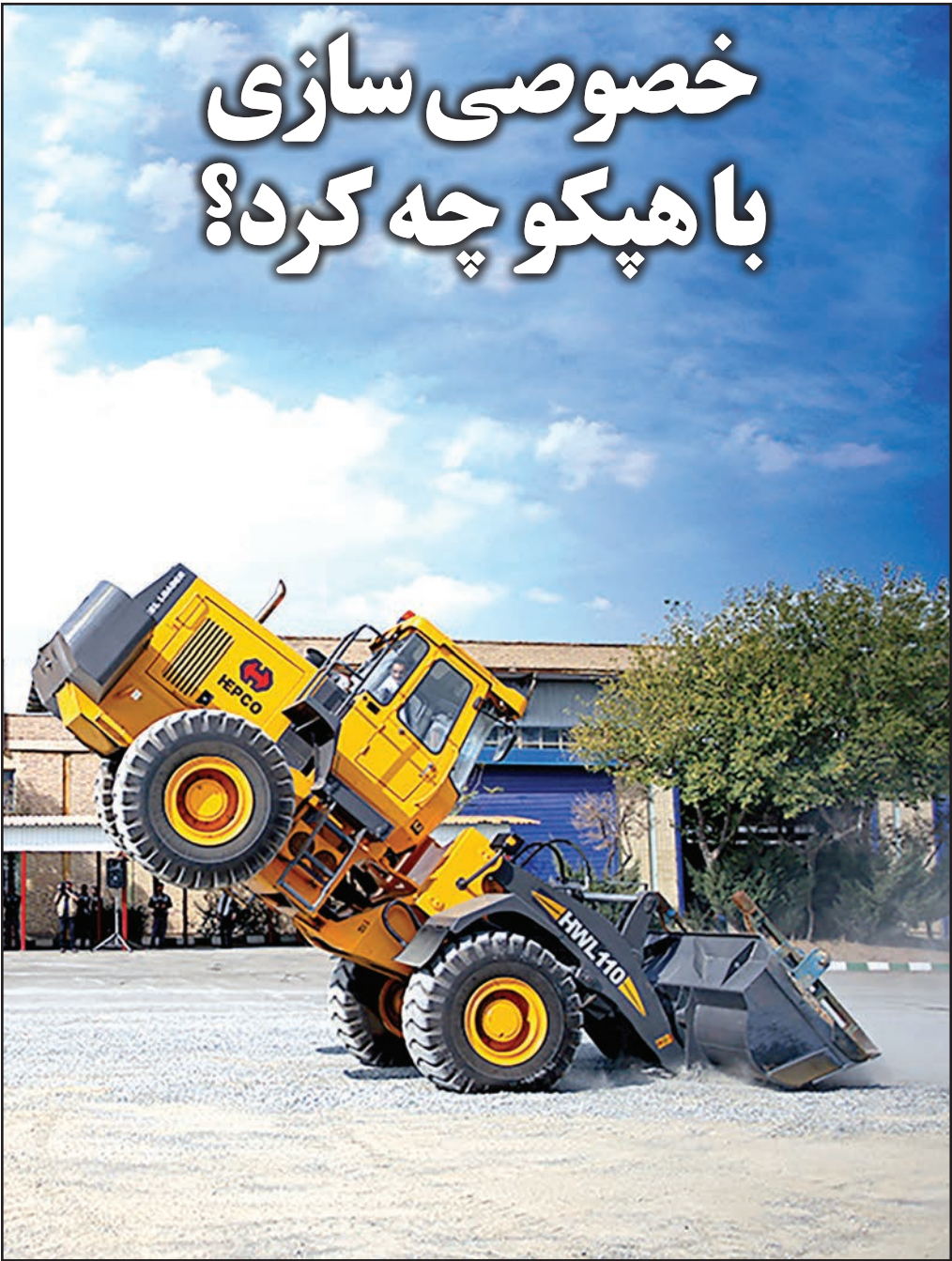
آنچه که از تمامی این گزارشات و خبرها منتج می‌شود، مشکلات و فراز و فرودهایی است که بر سر راه هپکو قرار دارد. از آنجا که این شرکت از ارزندگی بالایی در بخش تولید برخوردار است برای سرپا شدن نیاز به حمایت دولت دارد؛ چرا که با شرایط حاضر هیچ فردی از بخش خصوصی حاضر به پذیرش این شرکت نیست. لذا انتظار داریم پس از رفع این موانع و بازگشایی خط‌های تولید هپکو، شاهد گسترش نام این شرکت در صنعت باشیم.

شرکت تولید تجهیزات سنگین هپکو در سال ۱۳۵۱ با هدف مونتاژ ماشین‌آلات سنگین راهسازی تأسیس شد. این شرکت با ۵۵ درصد سهام ایمیدرو و ۴۵ درصد سهام بخش خصوصی به فعالیت مشغول بود، در حالی که هپکو در آن سال‌ها رشد می‌یافت هیچ مانعی قدرت توقف آن را نداشت؛ حتی رخدادهای جنگ عراق و ایران ممانعتی برای ادامه تولید و رشد این شرکت ایجاد نکرد. هپکو در مسیر تولید خود به گونه‌ای رشد را تجربه کرد که در دهه ۷۰ شاهد مشارکت این شرکت با غول‌های تجاری دنیا بودیم. به رغم این تحولات، رشد هپکو چندان پایدار نماند و پس از خصوصی‌سازی این شرکت مشکلات آن نیز آغاز شد؛ به گونه‌ای که با رفت و آمد مدیران متعدد امکان رسیدگی و استفاده از تجربیات این شرکت میسر نبود. لذا هپکو روند نزولی خود را شروع کرد.

ناتوانی در مدیریت این شرکت تا آنجا پیش رفت که ابر کارخانه را به زمین زد و زخم‌های التیام‌نیافته‌ای را بر پیکر آن گذاشت. این ناتوانی و سقوط تا آنجا ادامه یافت که در اوایل سال ۱۳۹۵ اعتراضات کارگران را برانگیخت. آن زمان بود که دیگر کارده استخوان رسیده بود و تحمل وضعیت ممکن نبود، حجت الاسلام والمسلمین رئیسی رئیس قوه قضائیه، در مهرماه سال گذشته جلسهای که با مسئولان عالی قضایی داشت به این مهم اشاره کرد و سوءمدیریت را ضلعی از مشکلات هپکو دانست. طبق گفته‌های وی سوءمدیریت در سال‌های گذشته از سوی سهامداران و مدیران، این غول صنعتی را گریبانگیر مشکلات عدیده‌ای ساخته است.

در کنار این مشکلات تحریم‌ها نیز نمکی بر زخم هپکو بود که امکان همکاری‌های بین‌المللی را از این شرکت سلب کرد. این مشکلات کمر هپکو را خم کرد. طبق گفته‌هایی که در جلسه ۱۱ اردیبهشت ماه سال جاری در دفتر رئیس قوه قضائیه برگزار شد، از جمله مشکلات هپکو شامل بلاتکلیفی وضعیت مالکیت، فقدان نقدینگی و مواد اولیه مورد نیاز، انباشت دیون و فساد مالی است. در این نشست راهکارهای متعددی برای حل مشکلات هپکو و بازگشایی خط‌های تولید این شرکت پیشنهاد شد. این راهکارها شامل تعیین سریع مالکیت شرکت؛ فروش ۳ درصد سهام شرکت در بورس به منظور تزریق نقدینگی، واگذاری شرکت به کنسرسیوم شرکت‌های بزرگ معدنی است.

در کنار این پیشنهادات شاهد خبرها و شایعات متعددی از پیشنهاد واگذاری هپکو توسط دولت به سازمان ایمیدرو و حتی سازمان تأمین اجتماعی بودیم. در حالی که پیشنهاد واگذاری هپکو به ایمیدرو و انتقال مالکیت آن به کنسرسیوم‌هایی از شرکت‌های معدنی در سال گذشته نیز مطرح شده بود در این نشست هم مطرح شد. خبرهای واگذاری هپکو به ایمیدرو تا آنجا پیش رفت که در ۱۸ اردیبهشت ماه امسال سعید فرخی معاون هماهنگی امور اقتصادی استاندار مرکزی در جمع خبرنگاران از واگذاری قطعی هپکو به ایمیدرو خبر داد. طبق جلسه‌ای که در اوایل خردادماه با حضور وزارت صمت برای

جایگاه صنعت لیزینگ در اقتصاد ایران

صنعت لیزینگ به عنوان یکی از فعالیت‌های اعتباری کشور با استفاده از شیوه اجاره به منظور بهره‌برداری از عین یا منفعت یک کالای سرمایه‌ای یا مصرفی با دوام اقدام به عقد قرارداد با مشتریان خود به عنوان مستأجر می‌نماید. صنعت لیزینگ موجب صرفه جویی در به کارگیری منابع مالی مستأجر می‌شود و به دلیل انعطاف در قرارداد، قابلیت تطابق با انتظارات مستأجر را دارد. در کشورهای پیشرفته صنعت لیزینگ در ۴ حوزه اقلام خرد، کوچک، متوسط و بزرگ فعالیت می‌کنند که مشتر بانشان خانوارها، بنگاه‌های اقتصادی و سازمان‌های دولتی هستند. یکی از ویژگی‌های صنعت لیزینگ سرعت عمل در اخذ تصمیم براساس تحقیق و بررسی جوانب امر مبتنی بر شناخت نسبت به رشته مورد نظر است که موجب تمرکز بر یک رشته فعالیت خاص در صنعت لیزینگ می‌شود. همان‌طور که گفته شد این صنعت از انعطاف لازم برخوردار است که در پرداخت اقساط، تعدیل مرحله‌های قرارداد و تسویه زودتر از موعد و جایگزینی مستأجر، این انعطاف پذیری قابل مشاهده است. در ایران بازار اصلی این صنعت بخش خانوار و بنگاه‌های اقتصادی کوچک و متوسط است که طبق گزارشات انجمن ملی لیزینگ ایران، خودرو سهم عمده‌ای در این قراردادها داشته است. طبق گزارشات این انجمن در سال ۱۳۹۷ حدود ۴۵ درصد شرکت‌های لیزینگ در سطح کشور زیر مجموعه بانک و ۳۶ درصد در مالکیت مستقل است. در ادامه وضعیت چند شرکت لیزینگی که در بورس به فعالیت مشغول هستند را مورد بررسی قرار می‌دهیم. شرکت لیزینگ ایران که عمدتاً در بخش خودرو فعالیت می‌کند با گسترش حوزه خود به سایر کالاهای بادوام و ملک توانست در ۳ ماهه ابتدای سال ۱۳۹۹ سود خالص ۱۳۸٫۶ میلیارد ریالی را کسب کند. شرکت لیزینگ بهمن که در زمینه خودرو فعالیت می‌کند با عقد عمده‌ی قراردادهای خود در حوزه خودروهای کار (تجاری) توانست سود خالص ۳۶٫۸۳۹ میلیون ریال کسب کند. همچنین شرکت لیزینگ پارسیان که همچون بهمن در حوزه خودرو قراردادهای خود را می‌پندد در ۳ ماهه منتهی به فروردین ماه سال جاری ۱۰۳ میلیارد ریال سود خالص کسب کرد. باید توجه داشت به دلیل تمرکز لیزینگ پارسیان در بخش خودرویی حدود ۶۰ درصد فعالیت این شرکت در بخش خودرویی است. شرکت لیزینگ رایان سایپا با پرداخت عمده تسهیلات خود در حوزه خودروهای سواری، تجاری و کار کرده در ۳ ماهه ابتدای سال جاری سود خالص ۷۹۰ میلیارد ریالی کسب کرد. شرکت لیزینگ ایران و شرق که در حوزه‌های مختلف ساختمان، تجهیزات (اعم از ساختمانی، اداری و عمومی، پزشکی و صنعتی) و ماشین‌آلات فعالیت می‌کند در ۳ ماهه گذشته سود خالص ۲۵۰٫۸۵ میلیون ریالی کسب کرد. همچنین، شرکت لیزینگ صنعت و معدن که به نام آر یا لیزینگ در حوزه‌های مختلف ماشین‌آلات، دستگاه‌ها، تجهیزات و انواع خودرو فعالیت می‌کند در ۶ ماهه منتهی به خردادماه امسال ۲٫۲۱۰ میلیارد ریال کسب کرد. صنعت لیزینگ همچون سایر صنایع با ریسک‌های متعددی رو به رواست، لذا شرکت‌ها برای حفظ سهم بازاری و توسعه آن همواره در تلاش هستند به گونه‌ای که شرکت‌های فعال در بخش‌های مختلف همواره محصولات و خدمات خود را توسعه و گسترش می‌دهند.

با وارد کننده و یا تولیدکننده آن تجهیزات سپس خرید و تحویل به مشتری انجام شده است. مثال دیگر این تسهیلات می‌توان به تجهیزات کامپیوتری اشاره کرد. هر چند مبالغ تسهیلات داده شد در این بخش‌ها چندان کوچک نیست اما به لحاظ تعداد تسهیلات، لیزینگ خودرو و بیشترین جامعه هدف را تشکیل می‌دهد. کل گردش مالی صنعت لیزینگ در دنیا نزدیک به ۲ درصد از تولید ناخالص جهانی (GDP) را تشکیل می‌دهد در حالی که در ایران این رقم کمتر از ۵۰ درصد است. علت پایین بودن سهم لیزینگ در تولید ناخالص داخلی ایران چند علت دارد. اولاً پاشنه آشیل صنعت لیزینگ در آمد سرانه جامعه هدف است. می‌دانیم در آمد سرانه کشور پایین است و به‌طور مستمر قدرت خرید جامعه هدف کاهش می‌یابد. از آنجا که بخش عمده‌ای از جامعه هدف لیزینگ، بخش حقوق‌بگیر را تشکیل می‌دهد که به‌طور مستمر قدرت خریدشان کاهش می‌یابد، طیف وسیعی از جامعه هدف شرکت‌های لیزینگ تحت تأثیر این کاهش قدرت خرید قرار می‌گیرند. ثانیاً، یک سری موانع برای تأمین مالی شرکت‌های لیزینگ قرار دارد. با وجود اینکه یک بخش از شرکت‌های لیزینگ بانکی هستند که براساس قوانین امکان تأمین مالی خود را از طریق بانک سهامدار ندارند لذا بایستی تأمین مالی خود را از طریق سایر بانک‌ها انجام دهند. باتوجه به اینکه بسیاری از کالاهای درخواستی مشتریان وارداتی است، به دلیل مسائل حوزه واردات، در تأمین کالاهای درخواست‌های طیفی از مشتریان با محدودیت مواجه هستیم. همچنین به دلیل بهای تمام شده بالای کالاهای داخلی امکان اخذ کالا با تخفیفات لازم از این تولیدکنندگان را نداریم که تأمین کالا را برای مشتری دچار مشکل می‌کند. ورود شرکت‌های لیزینگ به بازار سرمایه موجب انتفاع سهامداران از این حوزه خواهد شد. در کنار این موضوع باید به منافع شرکت‌های لیزینگ با ورود به بازار سرمایه توجه داشت. شرکت‌های لیزینگ از ورود به بازار سرمایه به‌طور مستقیم هیچ منفعتی کسب نمی‌کنند اما در برخی موارد این سرمایه وارد شده به شرکت‌ها به فعالیت لیزینگ تزریق می‌شود. استفاده از این سرمایه در فعالیت لیزینگی موجب تقویت بنیه مالی این شرکت‌ها می‌گردد.

همایش‌هایی که در خصوص صنعت لیزینگ برگزار می‌شود به منظور روشنگری و شفاف سازی این صنعت برای قانون‌گذار و نهادهای قانونی است تا پیچیدگی‌ها صنعت لیزین تبیین شود. این روشننگری موجب رفع خلاءهای قانونی می‌شود تا قوانین مدون و آشنا با صنعتی را در نهاد قانون‌گذاری داشته باشیم. برای عملیاتی‌سازی این تصمیم فعلاً پایه ریزی‌ها انجام شده است و ما در مراحل ابتدایی کار قرار داریم که توفیقات خوبی را کسب کرده‌ایم. شاکله قراردادهای صنعت لیزینگ همان ترتیبات صنعت بانکی است لذا از نظر تطبیق با موازین شرعی نیز در دسته بندی بانکی (category) قرار می‌گیرد. شرکت‌های صنعت لیزینگ بعضاً یا از طریق جوه در اختیار خودشان تأمین مالی می‌کنند و یا اقدام به دریافت تسهیلات از سیستم بانکی می‌نمایند و در نهایت به صورت خرید کالا و خدمات و سایر درخواست‌های مشتریان، در اختیار آن‌ها قرار می‌دهند. همان‌طور که متذکر شدیم، بانک مرکزی به عنوان نهاد ناظر صنعت لیزینگ فعالیت می‌کند. در چند سال اخیر شاهد تأسیس برخی از شرکت‌های لیزینگ بدون داشتن مجوز لازم بودیم که اقدام به کلاهبرداری می‌کردند. در پی این اقدامات کلاهبردارانه، شکایات متعددی توسط مردم تنظیم شد که به پرونده‌های پیچیده و طولانی در سیستم قضایی ختم گردید. هم‌اکنون نیز برخی از این شکایات مفتوح باقی مانده‌اند. بانک مرکزی به دلیل اینکه اشراف کاملی در این صنعت ندارد قادر به کنترل کامل مسئله نیست. گاهی این سازمان به جای حل، مسئله را به‌طور کامل پاک کرده و در ادامه کم کم به راه حل‌های لازم دست پیدا نموده است. دستورالعمل‌های صادر شده از بانک مرکزی موجب محدودیت بسیاری در این صنعت شده است. لذا امکان مانور و فعالیت بسیار محدود وجود دارد. این مسئله یکی از مشکلات صنعت لیزینگ با بانک مرکزی است. به لحاظ آماری، صنعت خودرو و بازار هدف گسترده‌تری را پوشش می‌دهد اما در بخش‌های دیگر نیز شاهد وجود مشتریان برای دریافت تسهیلات از صنعت هستیم. به عنوان مثال صنعت لیزینگ توانایی تهیه تجهیزات پزشکی یک بیمارستان را دارد که قبلاً در درخواست‌های دریافتی اجرا شده است. تهیه این تجهیزات به صورت مذاکره

محدودیت‌های رشد سهم صنعت لیزینگ در GDP

■ محمدامین کیان ارثی

عضو هیات مدیره شرکت لیزینگ امید

صنعت لیزینگ نسبت به بانک در اعطا تسهیلات از ۲ مزیت کلی برخوردار است. اولین مزیت، سرعت کار در تسهیلات دهی صنعت لیزینگ است. همان‌طور که می‌دانیم در صنعت بانکداری مخصوصاً در اعطا تسهیلات با یک بروکراسی بسیار طولانی و خسته‌کننده رو به‌رو هستیم اما شرکت‌های لیزینگی مبراً از این روند طولانی هستند. ضمناً به دلیل ارتباطی که صنعت لیزینگ با شرکت‌های تولیدکننده کالا و ارائه‌دهندگان خدمات دارد و سابقه مبادلات، امکان بهره‌مندی مشتریان لیزینگ از این تخفیفات وجود دارد. ثانیاً، صنعت لیزینگ در خصوص اقساط پرداختی و جرائم احتمالی نسبت به بانک‌ها بسیار با انعطاف‌تر عمل می‌کند. لذا استانداردهای صنعت لیزینگ در مقابل صنعت بانک نسبتاً سهل‌گیرانه‌تر هستند. مشکلات صنعت لیزینگ در دو بخش کلی طبقه بندی می‌شود که عبارتند از مسئله قانون‌گذاری و مالیاتی. بانک مرکزی به عنوان نهاد بالادستی دستورالعمل اجرایی صنعت لیزینگ را ابلاغ می‌کند در حالی که در این دستورالعمل ریزه کاری‌ها و جزئیات فعالیت‌های صنعت لیزینگ، پیچیدگی‌ها و حساسیت‌های این صنعت ذکر نشده است. این مشکل در بحث مالیاتی نیز مطرح است. به دلیل اینکه فرایند عملیات لیزینگ یک فرایند پیچیده‌ای است، متأسفانه ممزین مالیاتی و سازمان مالیاتی به این پیچیدگی‌ها اشراف ندارند. صنعت لیزینگ در سازمان مالیاتی از یک تعریف جامع و کامل برخوردار نیست که موجب برخورد سلیقه‌ای در بحث مالیاتی شده است. عدم درک صحیح از این مسائل مربوط به خلاء قانونی در نظام قانون‌گذاری و مجلس است. قانون‌گذار و بخش مرکز پژوهش‌ها از صنعت لیزینگ شناخت کاملی ندارند لذا انجمن لیزینگ ایران با انجام مکاتبات مستمر با این مرکز و جلسات متعدد سعی در رفع این خلاء قانونی دارد.

↪ نگاه

رکورد «فولاز» در سال جهش تولید

شرکت فولاد آلیاژی ایران با ثبت ۵ رکورد فروش در ماه‌های ابتدای سال جاری در حوزه فروش نقش مؤثر خود را در حوزه تولید محصولات فولادی برای صنایع مختلف کشور نشان داد.

شرکت‌های پیچ و مهره ساز، صنایع مفتولی نتایج خوب و بسیار ارزشمندی به‌دست آمد. مدیر امور بازاریابی و فروش فولاز تأکید کرد: این نتایج با نقش حمایتی و هدایت‌کننده وزارت صنعت و معدن و تجارت، انجمن تولیدکنندگان فولاد و انجمن تولیدکنندگان پیچ و مهره در بومی‌سازی و قطع نیاز به واردات اهمیت و جایگاه ویژه‌ای داشته و دارد. با کمال عزت و افتخار می‌توان عنوان نمود که در چند سال اخیر، تأمین نیاز این صنایع به خوبی و به‌طور کامل انجام شده است. سبقتی بیان کرد: تأمین نیاز این صنایع توسط شرکت فولاد آلیاژی ایران هم به‌طور مستقیم، با عرضه کلاف و هم با عرضه مکفی بیلت آلیاژی مورد نیاز شرکت‌های نوردکار جهت تولید کلاف صورت می‌گیرد. به‌طوری‌که از ابتدای سال جاری در مجموع بیش از ۲۰ گرید فولادی و بالغ بر ۴۷۰۰۰ تن جهت نیاز اعلام شده در این حوزه تأمین شده است. وی در خصوص بومی‌سازی تولیدات خود اظهار داشت: بخش قابل ملاحظه‌ای از قطعات وارداتی صنایع مختلف از جمله قطعات خودرو، فولاد و نیازهای صنایع ماشین‌سازی، حفاری، معدنی، ابزارسازی از جمله مواردی است که شرکت فولاد آلیاژی ایران به‌طور مستقیم و رأساً و با غیر مستقیم در قالب همکاری، طراحی و بومی‌سازی فولاد مورد نیاز اقدامات شایسته‌ای انجام داده است. مدیر امور بازاریابی و فروش شرکت فولاد آلیاژی ایران در نهایت یادآور شد: در سال ۹۸ بالغ بر ۲۰ محصول جدید در این راستا طراحی و تولید شد. همچنین در ۴ ماهه ابتدای سال نیز چهار نوع فولاد جدید علاوه بر سایر برای بومی‌سازی طراحی و در مرحله تولید داریم که گام مؤثری در افزایش خودکفایی و قطع نیاز واردات است.

توان تجهیزاتی، دانش بالقوه و بالفعل شرکت در جهت افزایش و جهش تولید و فروش بهره‌گیری شود. وی با اشاره به عزم راسخ مجتمع فولاد آلیاژی ایران گفت: به یاری خداوند و با عزم و اراده‌ای که در کلیه واحدهای مجموعه بزرگ فولاد آلیاژی ایران وجود داشت و دارد موفقیت‌های چشمگیری حاصل شد. از جمله می‌توان به ثبت و دستیابی رکوردهای پی‌درپی و ارزشمند در حوزه تأمین، تولید و فروش اشاره کرد که فقط ۵ رکورد در ماه‌های ابتدای سال در حوزه فروش حاصل شد. مدیر امور بازاریابی و فروش فولاد آلیاژی ایران عنوان کرد: در همین راستا قابل توجه است که در ماه‌های ابتدای سال بیش از ۱۵۱ هزار تن فروش به صنایع داخلی انجام شده است. این رقم در مقایسه با دوره مشابه سال گذشته و همچنین بازه زمانی مختلف رکورد قابل توجه و ارزشمندی محسوب می‌شود. این میزان فروش ضمن تحقق جهش تولید در شرکت فولاد آلیاژی ایران، در جهت تحقق برنامه‌های تولید مشتریان نیز بسیار حائز اهمیت است. سبقتی با ذکر مثال افزود: تأمین محصولات فولادی مورد نیاز در خودروسازی داخلی در ۴ ماهه ابتدای سال نسبت به دوره مشابه سال گذشته بیش از ۸۰ درصد رشد داشته است. روند و به‌رشد تولید و فروش محصولات فولاد آلیاژی در این شرکت قطعاً تا پایان سال نیز ادامه خواهد داشت. امیدواریم بهترین ترکیب فروش را به صنایع مهم کشور داشته باشیم. وی با اشاره به برنامه شرکت در تأمین نیازهای صنایع مفتولی و پیچ و مهره اظهار داشت: برای تأمین نیاز و داخلی‌سازی کامل محصولات فولادی مورد مصرف در صنایع مفتولی و پیچ و مهره اقدامات بسیار خوبی توسط شرکت فولاد آلیاژی ایران با همکاری شرکت‌های نوردکار و خودروساز صورت گرفت. با همراهی شرکت‌های فراوری‌کننده کلاف و بخش وسیعی از

سیدرضا سبقتی مدیر امور بازاریابی و فروش فولاد آلیاژی ایران در گفت و گو با خبرنگار بورس امروز با اشاره به محصولات تولیدی شرکت فولاد آلیاژی ایران اظهار داشت: شرکت فولاد آلیاژی ایران براساس توان تجهیزاتی، دانش فنی و متخصصین خود و با توجه به نیاز صنایع داخلی به تولید فولادهای آلیاژی می‌پردازد. این محصولات فولاد آلیاژی در طیف گسترده‌ای از شکل، سایر و گرید فولادی تولید می‌شود. وی در خصوص محصول اصلی «فولاز» گفت: از جمله این محصولات شامل میلگرد از سایز ۱۲ تا ۲۰۰، کلاف‌های آلیاژی و تسنه (Flat) با دامنه نسبتاً وسیعی از سایز و استاندارد، چهار گوشه‌ای میلگرد که به دلیل تنوع گریدی و نیازهای خاص هر محصول در مجموع تنوع بسیار زیادی برای این گروه از محصولات وجود دارد. مدیر امور بازاریابی و فروش فولاز عنوان کرد: باتوجه به نیاز شرکت‌های نورد کار به بیلت آلیاژی که بخشی از تولیدات این شرکت‌هاست، بیلت آلیاژی نیز به عنوان یکی از خروجی‌های این شرکت در جهت تأمین نیازهای تولیدکننده داخلی به شمار می‌رود. مشتریان شرکت نیز به دلیل همین تنوع محصول، گستره‌ای از شرکت‌ها و صنایع داخلی از شرکت‌های بزرگ و استراتژیک خودروسازی، صنایع صنعت تراکتورسازی، نفت و گاز و پتروشیمی و سایر صنایع بزرگ و کوچک که هر یک نقش مهمی در جهت خودکفایی کشور ایفا می‌کنند. سبقتی در ادامه با بیان برنامه‌های «فولاز» در سال جاری اظهار داشت: از همان روزهای ابتدای سال، برنامه‌های راهبردی و استراتژیک شرکت در جهت تحقق نامگذاری ارزشمند سال ۱۳۹۹ به نام جهش تولید، توسط هیئت مدیره و مدیرعال محترم ابلاغ شد. بر این اساس کلیه برنامه ریزی‌های تأمین، تولید و فروش شرکت تدوین شد. به گونه‌ای که حداکثر

تأثیر عدم توازن قیمتی بر تشدید هزینه‌ها

یک عدم توازن در تقسیم سود حاصل از ارزش افزوده کل در زنجیره فولاد رخ داده است. این عدم توازن موجب خروج تدریجی صنایع بالادستی از مدار تولید خواهد شد؛ زیرا ادامه حیات این شرکت‌ها ارتباط مستقیمی با نسبت سودآوری و اقتصادی بودن فعالیتشان دارد. در شرایط کنونی ما شاهد یک اختلاف فاحش در بخش کنسانتره و گندله نسبت به سایر زنجیره‌های فولاد هستیم. به عنوان مثال کنسانتره سازها گلوله‌های آسیاب بالمیری را به عنوان محصول فولادی با قیمتی حداقل ۱۵ درصد بالاتر از قیمت جهانی تهیه می‌کنند اما محصولاتشان با نصف قیمت جهانی به فروش می‌رسد. این درحالی است که گلوله‌های آسیاب بالمیری را به دلیل اینکه یک محصول از زنجیره فولادی است باید به قیمت متعادلی خریداری شود. این عدم توازن موجب افزایش شدید هزینه تمام شده محصول می‌گردد.

سعید عسکر زاده دبیر انجمن سنگ آهن ایران در گفت و گو با خبرنگار بورس امروز بیان کر: در بخش معادن نیز این رخداد تکرار می‌شود. باتوجه به اینکه ماشین آلات معدنی‌ها عمدتاً وارداتی است و در مقابل اجازه صادرات محصولات به دلیل اینکه مواد اولیه سایر بخش‌های زنجیره هستند (مقابل شمش) برای تأمین ارز ندارند و یا به صورت کاملاً محدود مجوز صدور دریافت می‌کنند، صنایع بالادستی باید به هزینه‌های اعلام شده به آن‌ها تن بدهند.

عسکرزاده عنوان کرد: میزان هزینه‌های این صنایع باتوجه به توانایی یا عدم توانایی صادرات و میزان واردات ماشین آلات لازم تعیین می‌شود. لذا در صورتی که بنگاه قادر به صادرات برای تأمین ارزش لازم به منظور ورود کالاها و ماشین آلات خود همچون معدنی‌ها و کنسانتره سازی‌ها نباشد، مکلف هستند خرید خود را با دلار آزاد انجام دهند. همچنانکه مشاهده می‌شود این دو بخش قطعات یدکی و ماشین آلات خود را تقریباً با دلار ۳۰ هزار تومانی خریداری می‌کنند. این رخداد موجب افزایش بهای تمام شده محصولات می‌گردد.

وی با اشاره به لزوم عدالت در زنجیره فولاد اظهار داشت: در این چنین شرایطی به طور طبیعی انتظار اجرای عدالت در زنجیره فولاد را داریم. برای اجرای آن لازم است یک رویه کارشناسی طی شود و در صورتی که نتخواهیم طبق نسبت‌های جهانی برخورد کنیم باید حداقل نسبت‌های متعادلی به سود و بازگشت سرمایه را متوازن می‌کند اجرا کنیم. طبق بررسی‌هایی که با استفاده از روش‌های متعدد انجام داده‌ایم، نتایج مشابهی را کسب کردیم. یکی از موارد مورد بررسی استفاده از روش سود متوازن و نرخ بازده داخلی بوده است. دبیر انجمن سنگ آهن ایران یادآور شد: در این بررسی برای تمامی حلقه‌های زنجیره فولاد نسبت‌های سود متوازن را محاسبه نمودیم. باتوجه به اینکه مقیاس بنگاه‌ها همچون معادن کوچک موجب محدودیت برای

گزارش

ظرفیت تولید سه محصول زنجیره فولاد در سطح کشور

گهر که طرح گهر را برای تولید آهن اسفنجی در زنجیره فولاد در اختیار دارد، با سهم ۶٫۲ درصدی آهن اسفنجی رو به رو است که ناشی از ظرفیت ۱٫۷ میلیون تنی این طرح میباشد. «فخاس» که ظرفیت ۱٫۶ میلیون تن تولید آهن اسفنجی را در حال حاضر به صورت سالانه دارد توانسته است با سهم ۵٫۸ درصدی خود را در جایگاه ۵ام قرار دهد. صبا فولاد خلیج فارس که در حال حاضر برای تولید آهن اسفنجی از فاز یک خود استفاده می‌کند با ظرفیت ۱٫۵ میلیون تن آهن اسفنجی توانست سهم ۵٫۵ درصدی تولید این محصول را به خود اختصاص دهد.

شرکت فولاد سیرجان ایرانیان و جهان فولاد سیرجان که از فاز یک تولید این محصول بهره برداری می‌کند، هر کدام به تنهایی ظرفیت تولید ۱ میلیون تن آهن اسفنجی را در اختیار دارند که سهم ۳٫۶ درصدی تولید این محصول را به خود اختصاص داده‌اند. در نهایت دو تولیدکننده آهن و فولاد غدیر ایرانیان و فولاد ارفع با ظرفیت ۸٫۰ میلیون تنی آهن اسفنجی توانسته‌اند به سهم ۲٫۹ درصدی تولید این محصول دست یابند. باقی مانده ظرفیت تولید آهن اسفنجی به طرح‌های استانی تعلق دارد که در مجموع سهم ۱۴٫۶ درصدی را در اختیار دارند.

شرکت آینده سازان البرز با سهم ۰٫۵ میلیون تنی کم‌ترین ظرفیت را در بین تولیدکنندگان گندله دارد. این شرکت سهمی معادل ۱٫۳ درصد تولید کشور را در این زنجیره به خود اختصاص داده است. باتوجه به اینکه می‌دانیم در کنار طرح‌های استانی تولید آهن اسفنجی که ظرفیت ۴ میلیون تنی این محصول را در کشور دارند، تولیدکنندگان عمده‌ای همچون «فولاد» موجب ایجاد ظرفیت ۲۷٫۵ میلیون تنی آهن اسفنجی در سطح کشور شده‌اند. به طور کلی ۱۰ شرکت و چند طرح استانی برای تولید آهن اسفنجی کشور وجود دارند که فولاد مبارک به با ظرفیت ۹٫۸ میلیون تن در تأمین ۳۵٫۶ درصد این محصول در کشور نقش دارد. «فخوز» به عنوان دومین تولیدکننده بزرگ آهن اسفنجی در کشور سهم ۱۲٫۵ درصدی این محصول را با ظرفیت ۳٫۴۵ درصد دارد. شرکت فولاد کاوه جنوب با ظرفیت تولیدی ۱٫۸۶ میلیون تن در جایگاه سوم قرار دارد که سهم ۶٫۸ درصدی تولید آهن اسفنجی را به خود اختصاص داده است. شرکت آهن و فولاد گل

و منافع خود حاضر به تغییر این ضرایب نیستند؛ چراکه با تغییر این ضرایب منافع آن‌ها دچار تحول خواهد شد لذا مانع افزایش ضریب‌ها می‌شوند. وی افزود: علت عدم توافق فولادی‌ها اقتصادی بودن ضرایب گذشته است. طبق گفته آن‌ها، این ضرایب براساس یک منطق اقتصادی تنظیم شده است که در چند سال گذشته نیز کارایی خود را ثابت کرده است. این نرخ در سال‌های گذشته همواره مورد توافق طرفین بوده است اما در چند وقت اخیر با اعتراض برخی از معدنی‌ها مواجه شده است. دلایلی که آن‌ها برای تغییر ضرایب عنوان می‌کنند عبارتند از افزایش نرخ ارز و بالا رفتن قیمت سنگ آهن در بازار جهانی است. رئیس انجمن تولیدکنندگان فولاد با اشاره به اینکه بالا رفتن قیمت فولاد به مثابه افزایش نرخ سنگ آهن است، علت این رخداد را یادآور شد و گفت: زیرا قیمت سنگ آهن تابعی از قیمت فولاد است. این افزایش قیمت فولاد به نوعی درخواست آن‌ها را عملیاتی نموده است. لذا خواسته آن‌ها بدون تغییر و دستکاری ضرایب تحقق یافته است. طی ۲ ماهه گذشته نرخ فولاد حدود ۶۰ درصد افزایش داشته است که به معنای افزایش ۶۰ درصدی قیمت سنگ آهن است. گزارشات شرکت‌های معدنی که در سامانه کدال ذکر شده است به خوبی نشان می‌دهد که در مقابل سرمایه‌گذاری‌های انجام شده در این حوزه چه منافعی را کسب کرده‌اند. سبحانی با اشاره به اینکه ضرایب فعلی طبق نظر فولادی‌ها است بیان کرد: این ضرایب براساس یک منطق کاملاً اقتصادی طراحی شده است که در ۵ سال گذشته همواره مورد استفاده بوده است. منطقی که این ضرایب براساس آن طراحی شده است به این صورت است که طبق سرمایه‌گذاری‌های انجام شده در حلقه‌های مختلف زنجیره فولاد باید سود حاصل از ارزش افزوده سرشکن شود. این دلیل از دید اقتصادی کاملاً پذیرفته است. این ضرایب تا کنون به صورت کارا عمل کرده است و هیچ لطمه‌ای به منافع طرفین نزده است. رئیس انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران در نهایت اظهار داشت: اگر لزوم بر اعتراض به ضرایب موجود است، حق با فولادی‌هاست تا اعتراض خود را اعلام کنند. در صورتی که این ضرایب تغییر کنند منافع فولادی‌ها به خطر خواهد افتاد. باتوجه به اینکه خوراک زنجیره فولاد از سنگ آهن به‌دست می‌آید، هر یک درصدی که افزایش پیدا کند موجب جابه جایی تقریباً ۳ هزار ۶۰۰ میلیارد تومان از بخش فولاد به سمت معدنی‌ها می‌شود.

مجدداً بیان شد به نتیجه نرسید. مجموعه فولاد اعلام کرده است که نسبت‌ها به همان صورت قدیم که در زمان معاونت دکتر ثلثینی اعلام شد فعالیت می‌کند. با وجود اینکه قیمت شمش به ازاری هر کیلوگرم ۴ هزار تومان نیست اما کماکان بر همان نسبت پافشاری می‌کنند درحالی که علت نامشخص است. وی با بیان اینکه تمامی بررسی‌ها و اعداد اعلامی طبق نرخ اعلامی بورس کالا برای شمش است که میزان شمش عرضه شده می‌باشد، گفت: باتوجه به اینکه می‌دانیم در سال ۹۸ تنها ۱۰ درصد شمش تولیدی در بورس کالا عرضه شده است، این قیمت نمی‌تواند مبنای مناسبی باشد و با آنچه در بازار آزاد معامله می‌شود تفاوت فاحش دارد. عدم اعلام نسبت‌ها یک فضای بدی را ایجاد نموده است که موجب تصور تغییر این اعداد و ارقام به شکل قابل توجه است. این رخداد در نهایت باعث به هم ریختن بازار می‌گردد. لذا وزارت خانه بایستی هر چه سریعتر اعداد را اعلام نمایند تا یک تثبیت قیمت ایجاد شود. دبیر انجمن سنگ آهن ایران در نهایت با اشاره با لزوم توجه به واقعی نبودن این اعداد گفت: حتی در صورت پذیرش این اعداد توسط مجموعه فولاد کشور، این اعداد واقعی نیستند. در صورتی که نسبت‌ها اعلامی ما را بپذیرند بخش عمده‌ای از محصولات خود را صادر و یا به صورت آزاد خواهند فروخت. برای واقعی شدن آن نسبت باید امکان عرضه بیشتری از محصولات را در بورس کالا فراهم کنیم که به میزان تقاضای داخل است. این نسبت حدود ۴۰ درصد تولید کشور است. آنچه از دید ما ضروری به نظر می‌رسد، مجوز صدور حداقل ۱۰ درصد تولیدات است تا بتوانند ارز مورد نیاز خود را برای وارداتی همچون قطعات یدکی، ماشین آلات و... را تأمین کنند تا طرح‌های توسعه خود را پیش ببرند. همچنین زمینه عرضه حدود ۴۰ تا ۵۰ درصدی شمش در بورس کالا فراهم شوند تا قیمت‌ها واقعی‌تر به نظر برسند.

ضرایب کنونی تضمین‌کننده منافع طرفین

دکتر بهرام سبحانی رئیس انجمن تولیدکنندگان فولاد در گفت و گو با خبرنگار بورس امروز بیان کر: باتوجه به اینکه معدنی‌ها سازنده سنگ آهن هستند همچون هر بنگاه اقتصادی دیگر به دنبال سود هستند لذا کاملاً طبیعی است که خواستار افزایش ضرایب گندله و کنسانتره باشند. در مقابل این گروه، فولادی‌ها نیز برای تأمین سود

از آخرین افزایش سرمایه فولادی‌ها چقدر می‌گذرد

تولیدکننده فولاد در حال توسعه است، در خردادماه سال جاری گزارشات توجیهی خود را برای افزایش ۳۲٫۲ درصدی سرمایه را از محل مطالبات حال شده سهامداران خواستار شده است تا وجوه مورد نیاز خود را برای افزایش سرمایه شرکت تهیه و تولید مواد معدنی شرق فراهم آورد. شرکت فولاد هرمزگان جنوب آخرین افزایش سرمایه خود را به منظور جلوگیری از خروج وجه نقد، حفظ سرمایه در گردش مورد نیاز و اصلاح ساختار سرمایه انجام داد. لذا پس از طی مراحل لازم توانست سرمایه خود را ۶۶٫۶ درصد افزایش دهد. این افزایش سرمایه از محل سود انباشته صورت گرفته است. همان طور که میدانیم شرکت فولاد کاوه جنوب کیش فاز ۲ پروژه فولادسازی، تأسیسات جانبی و پروژه آب‌شیرین کن را در دست داشته است. این طرح‌ها «کاوه» را برای افزایش سرمایه خود مجاب کرد. در نتیجه «کاوه» سرمایه خود را از محل مطالبات و آورده نقدی حدود ۳۶٫۴ درصد در آبان ماه سال گذشته افزایش داد. شرکت فولاد آلیاژی ایران در دی ماه سال گذشته

سرمایه خود را به منظور اصلاح ساختار مالی با اجرای پذیره نویسی از محل مطالبات و آورده نقدی حدود ۹ درصد افزایش داده است. شرکت فولاد امیرکبیر کاشان براساس تصمیمات مجمع عمومی فوق العاده نیمه سال ۱۳۹۶ برنامه افزایش سرمایه ۱۰۰ درصدی خود را از محل سود انباشته تصویب کرد. شرکت فولاد سپید فراب کویر برای احداث و بهره برداری از خط تولید شمش و بیلت تصمیم به افزایش سرمایه در ۳ مرحله نمود که در اختیار هیئت مدیره گذاشته شده بود. لذا پس از انتشار گزارش توجیهی و تشکیل مجمع برای تصمیم‌گیری در خصوص افزایش سرمایه، براساس مجوز صادره از سازمان بورس، تصمیم به افزایش سرمایه ۲۰۰ درصدی نمود. در نتیجه افزایش سرمایه مورد نظر تا مجمع عادی سال جاری به ثبت شرکت‌ها خواهد رسید.

همچنانکه می‌دانیم، شرکت‌ها برای اجرای طرح‌های خود و گاه اصلاحات ساختار مالی اقدام به افزایش سرمایه می‌کنند. برخی از شرکت‌های صنعت فولاد که به عنوان یک صنعت بنیادین و مهم در کشور شناخته شده است را در اینجا مورد بررسی قرار دادیم تا روند حدودی توسعه آن‌ها را درک نماییم. شرکت ذوب آهن اصفهان به عنوان یکی از بنگاه‌های فعال در صنعت فولاد آخرین افزایش سرمایه خود را در سال ۹۷ عملیاتی کرد. سرمایه «ذوب» در این سال با افزایش ۸۵ درصدی به ۶۱٫۵۰۴ میلیارد ریال افزایش یافت. «فولا» آخرین افزایش سرمایه خود را در سال ۹۳ انجام داد. این شرکت با افزایش سرمایه سال ۹۷ توانست دارایی‌های خود را تجدید ارزیابی نماید و پس از تاریخ مذکور تا کنون هیچ برنامه افزایش سرمایه‌ای نداشته است. شرکت «فملی» که سرمایه خود را در ۱۳۹۸ به میزان ۳۰ درصد از محل سود انباشته افزایش داده است که آخرین میزان افزایش سرمایه این شرکت بوده است.

این افزایش سرمایه به منظور تکمیل طرح توسعه شرکت انجام شده است. همچنین «فخوز» در سال ۱۳۹۷ از محل سود نباشته اقدام به افزایش سرمایه خود نمود. این افزایش با هدف جبران مخارج سرمایه‌ای «فخوز» در شرکت مورد نظر بوده است. میدکو که به عنوان یک شرکت مادر تخصصی فعالیت می‌کند، اخیراً درخواست افزایش سرمایه خود را به منظور جبران مخارج سرمایه‌گذاری در شرکت‌های سرمایه‌پذیر انجام داد که مبلغ آن به میزان ۹٫۷۰۰ میلیارد ریال بوده است. این شرکت گزارشات و مستندات خود را در خردادماه سال جاری در سامانه کدال بارگذاری نموده است اما هیچ نتیجه‌ای از مجمع، گزارشات حسابرسان و سازمان بورس و اوراق بهادار منتشر نشده است. باتوجه به اینکه شرکت فولاد خراسان به عنوان یک مجتمع در حال رشد همپای سایر شرکت‌های

محصولات فولادی، هم در بورس کالا و هم در خارج از بورس، داد و ستد می‌شود. بهرام سبحانی رئیس انجمن فولادسازان افزود: شایعه‌ای مبنی بر خروج فولاد از بورس کالا مطرح شد، خبر خام به نظر می‌رسد و معتقدم یک جای کار ایراد دارد. ضمن اینکه روز گذشته رییس جمهور بر تقویت بورس کالا و افزایش عرضه محصولات فولادی و پتروشیمی در بورس کالا تأکید کردند و طرح خروج فولاد از بورس معنای خاصی دارد که بعید است، چنین اتفاقی رخ دهد. وی تأکید کرد: ایراد کار در این است که چنین طرحی از پایه مشکل دارد؛ زیرا اگر قرار باشد خروج فولاد از بورس برای آزاد شدن قیمت‌ها اتفاق بیافتد، پس لازم نیست آن را از بورس خارج کنند، معاملات در بورس کاملاً شفاف است و همه خریداران و فروشندگان در این بازار کاملاً مشخص هستند. اگر هم قرار باشد این محصولات از بورس خارج شده و به صورت تعزیراتی به فروش برسند، این امر نیز خلاف سیاست‌های کلی اقتصاد بوده و به کلیات صنعت فولاد ضربه می‌زند. به نظر می‌رسد جز شنیده‌ها یا ادعای نامه‌نگاری‌های غیر شفاف، هنوز خبر قطعی یا ابزار قانونی قدرتمندی برای خروج محصولات فولادی از بورس کالا در دست نیست، بنابراین تاکنون تنها به گمانه‌زنی‌ها استناد شده که البته برخی این مطلب را جدی ارزیابی کرده‌اند. در شرایطی که بهای مصنوعات فولادی به صورت روزشمار در حال افزایش است این قبیل شایعات و گمانه‌زنی‌ها تنها به زیان بازار فولاد تمام شده و تاکنون رشد قیمت‌ها تنها خروجی آن بوده است. از سوی دیگر عرضه‌های مصنوعات فولادی هنوز ادامه داشته و حتی انتظار رشد عرضه‌ها مطرح شده است. شاید این رفتارها و اظهار نظرها مقطعی باشد ولی بازار و صنعت فولاد در نهایت عواقب آن را متحمل خواهد شد که رشد قیمت‌ها ساده‌ترین خروجی آن بوده است. این در حالی است که داریوش اسماعیلی معاون معدنی وزارت صمت به تازگی عنوان کرده: دولت به قیمت‌گذاری زنجیره فولاد وارد نمی‌شود بنابراین قیمت‌گذاری سنگ آهن، گندله، کنسانتره و آهن اسفنجی را به بخش خصوصی سپرده است. این اظهار نظر را باید بسیار مهم ارزیابی کرد، زیرا احتمال مداخله دولت در نرخ‌گذاری‌ها را کاهش می‌دهد. از طرفی خروج محصولات فولادی از بورس کالا به مصوبه شورای عالی بورس نیاز دارد آن هم در شرایطی که بسیاری از خریداران یا فروشندگان مصنوعات فولادی موافق استمرار داد و ستد آهن آلات در بورس کالا هستند.

خروج یا عدم خروج فولاد از بورس کالا؟

خروج محصولات فولادی از بورس کالا ظهر روز دوشنبه ششم مرداد ۹۹ به خبری تکان دهنده در بازار فلزات تبدیل شد. اغلب کارشناسان خروج محصولات فولادی از بورس کالا را جدی نگرفتند، بسیاری آن را غیرممکن دانستند. همزمان با انتشار خبر خروج فولاد، نماد معاملاتی بورس کالا روی تابلوی بورس تهران به حالت توقف درآمد که همین موضوع حواشی محبت یادشده را تقویت کرد. در این زمینه محسن خدابخش، مدیر نظارت بر بورس‌های سازمان بورس و اوراق بهادار گفت: سازمان بورس، به عنوان نهاد ناظر بر بازار سرمایه، به شدت با خروج فولاد از بورس کالا مخالف است. رسول خلیفه سلطان، دبیر انجمن فولاد نیز با اشاره به نشست تولیدکنندگان فولاد با رییس جمهور گفت: در این جلسه رییس جمهور به تنظیم بازار و البته عرضه سهام شرکت‌های فولادی در بورس تأکید کرد و طرح خروج عرضه محصولات فولادی از بورس کالا اصلاً مطرح نشد. سید رضا شهرستانی، عضو هیات مدیره انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران نیز در این باره چنین اظهار نظر کرد: خروج فولاد از بورس کالا محال است و در صورت اجرای این امر، فاجعه به بار می‌آورد و بازار فولاد را به شدت دچار التهاب و رانت خواهد کرد. به اعتقاد عده‌ای از تحلیلگران و فعالان صنعتی روند صعودی قیمت محصولات فولادی و افزایش قیمت آن منطقی نیست، چرا که بازارهای جهانی به علت شیوع بیماری کوید-۱۹ در رکود به سر می‌برند و تقاضای داخلی نیز تحولات ویژه‌ای را نشان نمی‌دهد. افزایش نرخ مصوب صنایع تولیدی حدوداً ۲۰ تا ۲۵ درصد بوده است، با توجه به میزان تورم و عدم رشد درآمد مردم جهش قیمت فولاد منجر به بالا رفتن بهای نهایی ساختمان و خودرو، لوازم خانگی و کالاهای دیگر است، از همین روی قابل توجیه نیست. اما نظر برخی کارشناسان در این زمینه مبنی بر هشدار به فولادسازان است و همچنین ایجاد شرایطی برای افزایش عرضه در بازار داخلی می‌باشد. در نشست با حضور رئیس جمهوری انتقادات از قیمت بالای مصنوعات فولادی بالا گرفته و وزارت صنعت، معدن و تجارت، مستقیم‌مورد هدف قرار گرفته است. مدیران این وزارتخانه نیز ضعف اختیارات را به عنوان دلیل اصلی رشد قیمت فولاد و آهن اعلام کرده‌اند، آنها در ادامه مدعی شده‌اند بورس کالا حتی نظر سندات تنظیم بازار را هم نمی‌پذیرد. در پاسخ به این ادعاها، مدیران ارشد وزارت اقتصاد و دارایی هم از فرآیندهای بورس کالا حمایت کرده و گفته‌اند بسیاری از

گزارش

۱۷ میلیارد دلار صرفه جویی ارزی چادرملو برای صنایع فولادی

ضرورت تعدیل قیمت‌ها، فولادی‌ها ۲ برابر تولید کنندگان سنگ آهن سود می‌برند

در پی نتایج ماندن گفت و گوهای فولادی‌ها و سنگ آهنی‌ها برای تعیین نرخ فروش مواد اولیه فولاد گفت و گویی انجام دادیم با مهندس ناصر تقی زاده از مدیران باسابقه سنگ آهنی و مدیر عامل فعلی شرکت معدنی و صنعتی چادرملو. مهندس تقی زاده در دفاع از موضع تولید کنندگان سنگ آهن کشور از منطقی شدن نرخ فروش مواد اولیه فولاد به تشریح دلایل خود پرداخت و گفت: صنایع فولاد کشور که با روش احیاء مستقیم (DIRECT REDUCTION) تولید می‌کنند، در سال ۱۳۹۸ حدود ۵ میلیون و ۱۸ هزار تن سنگ آهن کنسانتره خشک و ۱ میلیون و ۷۱ هزار تن گندله تولیدی چادرملو را خریداری نموده‌اند. متوسط قیمت خرید کنسانتره سنگ آهن در محل مجتمع معدنی، هر تن ۶ میلیون و ۲۴۰ هزار و ۲۴۶ ریال و متوسط خرید گندله در محل مجتمع صنعتی، هر تن ۹ میلیون و ۲۰۲ هزار و ۳۵۴ ریال بوده است. چنانچه لازم بود این مقدار تولیدات از خارج وارد شود قیمت خرید این محصولات به صورت CFR بنادر ایران، حداقل برای کنسانتره سنگ آهن وارداتی مشابه چادرملو بطور متوسط هر تن ۱۲۵ دلار و گندله هر تن ۱۵۰ دلار بالغ می‌گردد. با محاسبه هزینه‌های تخلیه از کشتی و ترخیص و سایر هزینه‌ها (هر تن ۲۰۰ هزار ریال) و با محاسبه نرخ تسعیر هر دلار، میانگین سالیانه معادل ۱۲۵ هزار ریال، متوسط قیمت کنسانتره سنگ آهن وارداتی هر تن ۱۵ میلیون و ۸۲۵ هزار ریال و متوسط قیمت خرید گندله وارداتی هر تن ۱۹ میلیون و ۲۵ هزار ریال تحویل در بنادر ایران می‌بایستی هزینه می‌گردید. بنابر این مابه‌التفاوت آن در هر تن کنسانتره به مبلغ ۹ میلیون و ۵۸۴ هزار و ۷۵۴ ریال و هر تن گندله به مبلغ ۹ میلیون و ۸۲۲ هزار و ۶۴۶ ریال می‌باشد. مدیر عامل چادرملو افزود: به طور کلی تولید کنندگان فولاد در کشور طی سال گذشته، مواد اولیه خود را از تولید کنندگان سنگ آهن، کمتر از نصف قیمت جهانی آن خریداری و محصولات تولیدی خود را به قیمت جهانی صادر کردند. از طرفی بدلیل فاصله کم منبع تولید سنگ آهن تا واحدهای فولادی، موجب کاهش ۳ هزار و ۵۰۴ میلیارد ریالی هزینه‌های حمل و نقل برای فولادسازان شده است که آنهم نقش عمده‌ای در کاهش قیمت تمام شده فولاد داشته است. بدیهی است در این شرایط مصرف مواد اولیه داخلی از جمله سنگ آهن چادرملو، تاثیر قابل توجهی در کاهش قیمت تمام شده محصولات تولیدی شرکت‌های فولادی داشته است. وی در خصوص صرفه جویی ارزی کشور بدلیل استفاده فولادسازان از مواد اولیه داخلی هم گفت: در سال گذشته (۱۳۹۸) بالغ بر ۱ میلیارد و ۶۴۱ میلیون دلار صرفه جویی ارزی فولادسازان بابت مصرف کنسانتره و گندله چادرملو بوده که معدنی‌ها برای آنها به از معان آوردند.

میلیون دلار = ۱۰۹۶ = دلار ۱۲۵ × ۸٫۷۷۱٫۰۰۰ تن کنسانتره (خشک)

میلیون دلار = ۵۴۵ = دلار ۱۵۰٫۶ × ۳٫۶۲۲٫۰۰۰ تن گندله

حال در این شرایط نابرابر، طبیعی است تولید کنندگان سنگ آهن خواستار تعدیل در قیمت‌ها باشند. تا بتوانند از درآمد حاصل به طرح‌های توسعه تولید خود بپردازند. این عادلانه نیست که در چرخه تولید فولاد معادن تابع قیمت‌های تحمیلی از سوی فولادسازان باشند. بلکه باید در هر مرحله از تولید به نسبت از سود سهم ببرند. به همین دلیل ما مخالف قیمت‌گذاری‌های دستوری هستیم و معتقدم بهترین مکانیزم قیمت‌گذاری در بورس کالاست و باید فرآیند قیمت‌گذاری بر مبنای عرضه و تقاضا باشد. و یا درصدی از قیمت‌های جهانی باشد. مهندس تقی زاده با اشاره به دستاوردهای معدن چادرملو برای صنعت فولاد کشور گفت: از شروع عملیات بهره‌برداری در سال ۱۳۷۷ تا سال ۱۳۹۸ (با محاسبه متوسط قیمت‌های جهانی C&F بنادر ایران طی سالیهای مزبور) چادرملو با عرضه سنگ آهن به تولید کنندگان فولادی، بالغ بر ۱۷ میلیارد دلار صرفه جویی ارزی برای شرکت‌های فولادی به دنبال داشته است، این در حالی است که کل سرمایه‌گذاری ارزی طرح‌های شرکت در بخش تولیدات سنگ آهن و گندله تاکنون کمتر از یک میلیارد دلار بوده است.

شرکت ذوب آهن اصفهان

اولین و تنها تولیدکننده ریل‌های راه آهن و مترو

مطابق با استانداردهای بین‌المللی

در منطقه غرب آسیا

www.esfahansteel.ir

نقش ارزش جایگزینی در تعیین ارزش پتروشیمی‌ها

بازار سرمایه به عنوان یک بازار جذاب برای سرمایه‌گذاران است که نقدینگی بسیاری را به خود جذب کرده است. هر کجا که گفت و گویی در میان است صحبت بازار سرمایه و خرید سهام نقل آن مجلس شده است. با رشد شاخص بورس توجه بسیاری از سهامداران به شرکت‌های شاخص ساز جلب شد. می‌دانیم یکی از بخش‌های پر رونق بازار سرمایه، صنعت پتروشیمی است. باتوجه به اینکه این شرکت‌ها از درآمدهای ارزی برخوردار هستند لذا یکی از عواملی اثر گذار بر فعالیتشان تغییرات نرخ دلار است. سرمایه‌گذاران برای شناسایی یک سهم پر سود اقدام به اندازه‌گیری ارزش آن سهام می‌نمایند که ارزش جایگزینی یکی از راه‌های مورد استفاده است. باید توجه داشت که شرکت‌های پتروشیمی به دلیل اثرپذیری از دلار تنها وابسته به تغییرات نرخ آن نیستند بلکه عوامل متعددی بر ارزش آنها اثر دارند. به دلیل اینکه این عوامل به طور کامل قابل اندازه‌گیری نیستند لذا ارزش گذاری یک سهام بر مبنای ارزش جایگزینی کمی مشکل است. ابهامات موجود در این زمینه ما را بر آن داشت تا گفت و گویی در این زمینه با صاحب نظران و متخصصان حوزه پتروشیمی داشته باشیم. در ادامه نظرات سه خبره این حوزه را مورد مطالعه قرار می‌دهیم.

ارزش گذاری پتروشیمی‌ها نیازمند شفافیت

در این راستا سعی نمودیم نظرات کارشناسان دیگری را جویا شویم. مصطفی امیدقائمی در این خصوص بیان کرد: شرکت‌ها به دلیل اینکه از برندهای متفاوتی بهره‌منده هستند، نیازمند ارزش گذاری می‌باشند اما نرخ در شرکت‌های مختلف متفاوت است. به گونه‌ای که در برخی از شرکت‌ها نرخ پایین و برخی دارای نرخ بالاتری هستند.

مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری اهداف با اشاره به نقش دلار نیامی در این زمینه عنوان کرد: تعیین نرخ دلار و پتروشیمی‌ها به عرضه و تقاضای بازار وابسته است لذا نمی‌توان از نرخ دلار برای آتی پیش بینی دقیقی داشت. در صورتی که ارزهای بلوکه شده بازگشایی شوند امکان کاهش نرخ ارز وجود دارد. در نتیجه ارزش پتروشیمی‌ها کاهش می‌یابد. به نظر می‌رسد که در حال حاضر احتمال افزایش عرضه ارز به دلیل رشد قیمت محصولات پتروشیمی‌ها و رفع موانع صادراتی آن‌ها وجود دارد.

تغییر خطی حاشیه سود پتروشیمی‌ها با نرخ دلار

سید علی حسینی در گفت و گو با خبرنگار بورس امروز با اشاره به هزینه‌های مورد نیاز یک شرکت پتروشیمی در حال حاضر با مبالغی بسیار بیشتر از ارزش جایگزینشان معامله می‌شوند. به عنوان مثال هزینه ساخت یک میلیون تن اتیلن مبلغی حدود یک میلیارد دلار است. اگر اقدام به ساخت بخش‌های پایین دستی این محصول نماییم تا یک میلیون تن اتان را به ۵،۱ میلیون تن پلی اتیلن تبدیل نماییم، نیازمند حداکثر (Max) ۲ میلیارد دلار سرمایه سرمایه گذاری هستیم. وی افزود: به عنوان یک شرکت با سرمایه ۲ میلیارد دلاری در کشور می‌توان پتروشیمی مارون را مثال زد. این سرمایه را اگر با دلار ۲۵۰،۰۰۰ ریالی محاسبه کنیم به رقم ۵۰۰،۰۰۰ میلیارد ریال دست پیدا می‌کنیم. در حالی که در بازار شاهد هستیم ارزش این پتروشیمی حدود ۱،۵۰۰،۰۰۰ ریال قیمت گذاری شده است. از طرفی دیگر پتروشیمی همچون جم با سرمایه ۱،۲ تا ۱،۳ میلیارد دلار باید ارزشی حدود ۳۰ تا ۳۰ هزار میلیارد تومان داشته باشد در حالی که این ارزش حدود ۷۰ هزار میلیارد تومان قیمت گذاری شده است. مدیرعامل شرکت پتروشیمی مهر با بیان ورود چند وقت اخیر شرکت آریاساسول که به بازار سرمایه بیان کرد: ارزش خود را حدود ۱،۵ میلیارد دلار بیان کرد. لذا همچنانکه مشاهده می‌شود، پتروشیمی‌های حاضر در بورس حدود ۳ تا ۳ برابر ارزش جایگزینی خود محاسبه شده‌اند. آنچه که مبنای ارزش گذاری این شرکت‌ها در بازار ذکر شده است، تنها شامل دلار نیست. هر چند درصوتی که نرخ دلار را برای ارزش جایگزینی این پتروشیمی‌ها بر مبنای خرید و فروش در بازار محاسبه کنیم، شاید بتوان گفت که با دلار ۵۰ هزار تومانی مبادله می‌شوند. در حالی که در ارزش جایگزینی تنها دلار ذکر نیست.

حسینی عنوان کرد: لازم است اقداماتی صورت گیرد تا ارزش مبادله‌ای شرکت‌های پتروشیمی به ارزش جایگزینی نزدیک شوند. این شرکت‌ها برای این امر باید در بورس عرضه و پروژه‌های خود را بر مبنای سرمایه ورودی که از بازار سرمایه تأمین می‌شود ارزش گذاری شوند. اکنون بهترین زمان است که هلدینگ‌ها و شرکت‌های پتروشیمی پروژه‌های خود را در بازار سرمایه عرضه و از طریق نقدینگی خرد سهامداران، آن‌ها را عملیاتی نمایند.

وی با بیان مزایای این تصمیم اظهار داشت: این اقدام علاوه بر اینکه مالکیت عمومی شرکت‌ها را افزایش می‌دهد، موجب نرمال شده قیمت‌ها نیز خواهد شد. همچنین، با همکاری عموم مردم حاضر در بورس، زمینه سهامدار شدن از ابتدا تا انتهای پروژه فراهم خواهد شد. لذا با عرضه پروژه‌های پتروشیمی در بورس ارزش جایگزینی محاسبه شده به سمت مقدار واقعی میل خواهد کرد.

مدیرعامل شرکت پتروشیمی مهر در نهایت یادآور شد: باتوجه به اینکه می‌دانیم شرکت‌های پتروشیمی بخشی از فرآورده‌های خود را به صورت صادراتی به فروش می‌رسانند از درآمد ۱۰۰ درصد ارزی برخوردار هستند، لذا با افزایش نرخ دلار نه تنها آسیبی را متحمل نمی‌شوند بلکه از حاشیه سود بیشتری بهره‌مند می‌شوند. اگرچه افزایش نرخ دلار موجب رشد قیمت خوراک پتروشیمی‌ها می‌گردد اما به دلیل اینکه رشد درآمدی بیشتر از افزایش نرخ خوراک است همواره از حاشیه سود مطلوبی برخوردار هستند که به صورت خطی با نرخ دلار تغییر می‌کند.

بررسی

در مجمع عمومی عادی سالیانه مصوب شد:

تقسیم سود ۱۱ هزار میلیاردی شرکت پتروشیمی بوعلی سینا

افزایش ۳ برابری بودجه‌ی مسئولیت‌های اجتماعی

مجمع عمومی عادی سالیانه‌ی شرکت پتروشیمی بوعلی سینا با حضور سهامداران عمده (نمایندگان صنایع پتروشیمی خلیج فارس و سهام عدالت) در محل برگزاری جلسات صنایع پتروشیمی خلیج فارس برگزار شد.

در این جلسه، مدیرعامل این شرکت با ارائه‌ی گزارش عملکرد یک‌ساله منتهی به اسفند ۱۳۹۸، از تحقق برنامه‌ها، افزایش سود بیش از ۳۰۰ درصدی و پیشرفت پروژه‌های در دست اجرا خبر داد.

در ادامه‌ی جلسه، با ارائه گزارش حسابرس و بازرس قانونی شرکت و اعلام رضایت اعضای مجمع از عملکرد شرکت، با تقسیم سود ۱۱ هزار میلیارد ریالی از محل سود سال جاری و سود انباشته این پتروشیمی موافقت گردید.

همچنین در این جلسه بودجه‌ی مسئولیت‌های اجتماعی شرکت به حدود ۳ برابر سال گذشته افزایش و با اکثریت آراء به تصویب رسید. شرکت پتروشیمی بوعلی سینا از طرح‌های آروماتیک سوم صنعت پتروشیمی به حساب می‌آید که در اواسط دهه ۸۰ در سایت ۴ منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی مورد بهره‌برداری قرار گرفت و در حال طی مراحل ورود به بازار سرمایه است.

گزارش

گزارش مجمع عمومی پتروشیمی پارس:

به هر سهم پارس ۹۵۰ تومان سود تعلق گرفت

تولید پارس ۱۹ درصد افزایش یافت

رشد ۶۱ درصدی فروش

مدیرعامل پتروشیمی پارس از ثبت رکوردهای متعدد در حوزه تولید و فروش محصولات این مجتمع در سال ۹۸ خبر داد و گفت: توسعه و افزایش میزان ظرفیت تولید واحدهای یکی از برنامه‌های اصلی ما در سال جاری است. مجمع عمومی عادی سالیانه شرکت پتروشیمی پارس در سالن همایش‌های رازی با حضور اراکان مجمع به ریاست سعید محبی فرد، معاون مالی و سرمایه‌گذاری هلدینگ خلیج فارس برگزار شد. مجمع با رعایت حداکثری پروتکل‌های بهداشتی و با حضور بیش از ۹۲ درصدی سهامداران برگزار شد و سایر سهامداران به صورت آنلاین در مجمع حضور داشتند. مدیرعامل پتروشیمی پارس در گزارشی به مجمع، با بیان اینکه در سال ۹۸ این مجتمع در مجموع چهار میلیون و ۲۰۵ هزار تن محصول تولید کرده است، گفت: در این مدت، بوتان با ۲۰ درصد، اتیل بنزن ۲۳ درصد، استایرن منومر ۲۳ درصد افزایش داشت و در واحد استحصال اتان ۱۷ درصد افزایش داشت. مسعود حسینی ثبت رکورد تولید ۵ درصد بالاتر از ظرفیت اسمی را از دستاوردهای پتروشیمی پارس در حوزه تولید عنوان کرد و گفت: در سال ۹۸ نسبت به سال گذشته تولید این دو واحد ۲۳ درصد افزایش یافت و به طور کلی تولید سال ۹۸ پارس نسبت به سال ۹۷، ۹۷ درصد افزایش داشته است. وی در ادامه با استناد به گزارش‌های معتبر بین‌المللی در خصوص تولید واقعی به ظرفیت اسمی صنایع شیمیایی، تصریح کرد: این میزان در صنایع شیمیایی دنیا ۸۳ درصد، در صنایع شیمیایی آمریکا ۷۶ درصد و در پتروشیمی پارس ۱۰۰ درصد است که رکورد کم نظیری است. وی افزایش فروش محصولات شرکت به میزان ۱۳ درصد از نظر مقدار را از دیگر دستاوردهای پتروشیمی پارس در سال ۹۸ عنوان کرد و گفت: فروش محصول سودآور استایرن منومر در سال گذشته از نظر مقدار ۲۳ درصد رشد داشته است. مدیرعامل پتروشیمی پارس، افزود: از نظر افزایش ریالی فروش شرکت در سال ۹۸ نسبت به سال گذشته در مجموع ۶۱ درصد افزایش داشتیم که در محصول استایرن منومر ۶۶ درصد، پنتان ۷۵ درصد، بوتان ۴۹ درصد و پروپان ۴۱ درصد افزایش عملکرد فروش را داشتیم. حسینی تصریح کرد: سود ناخالص شرکت ۲۸ درصد، سود عملیاتی پنج درصد افزایش داشته و سود پایه هر سهم در سال ۹۸، رشد یک و دو دهم درصدی داشته است. وی در بخش دیگری از گزارش عملکرد شرکت به مجمع، توسعه راز مهم‌ترین برنامه‌های پتروشیمی پارس در سال جاری عنوان کرد و افزود: در صورتی که به سمت توسعه پیش‌نرویم سودهای محقق شده در سال‌های آینده ممکن است به دست نیاید و در همین راستا رفع تنگناهای استحصال اتان، رفع تنگناهای تولید اتیل بنزن و برنامه افزایش ظرفیت واحد اتیل بنزن و استایرن منومر را در دستور کار داریم. محبی فرد درباره گزارش عملکرد پتروشیمی پارس، اظهار داشت: در سالی که دشمنان ما ایستادند تا فشار حداکثری بر کشور وارد کنند می‌بینیم که تمام گزارش‌ها در شرکت پتروشیمی پارس با رشد همراه بوده و این دستاورد جز با درایت، غیرت و همت مدیران و کارکنان شرکت پتروشیمی پارس به دست نیامده و به آنها دست می‌رساند. مجمع صورت‌های مالی شرکت را تصویب کرد و با تخصیص ۹۵۰ تومان سود به ازای هر سهم معادل صد درصد سود قابل تخصیص، به سهامداران از طریق سامانه سجام موافقت کرد.

تعیین نرخ اوره بر مبنای بورس کالا؛ نفع یا ضرر

اوره یکی از محصولات پتروشیمی است که به عنوان مواد مصرفی در صنعت کشاورزی و گاها ملامین استفاده می شود. این محصول به دلیل نوع مصرف به توسعه صنعت کشاورزی وابسته است. شرکت های پتروشیمی تولیدکننده اوره از گاز طبیعی به عنوان خوراک استفاده می کنند که نرخ آن براساس ارز نیمایی تعیین می گردد. شرکت های پتروشیمی تولیدکننده اوره در سطح کشور شامل «خراسان»، «شیراز»، «کرمان» و «شپدیس» هستند. این پتروشیمی ها محصول اوره خود را در داخل کشور به شرکت خدمات

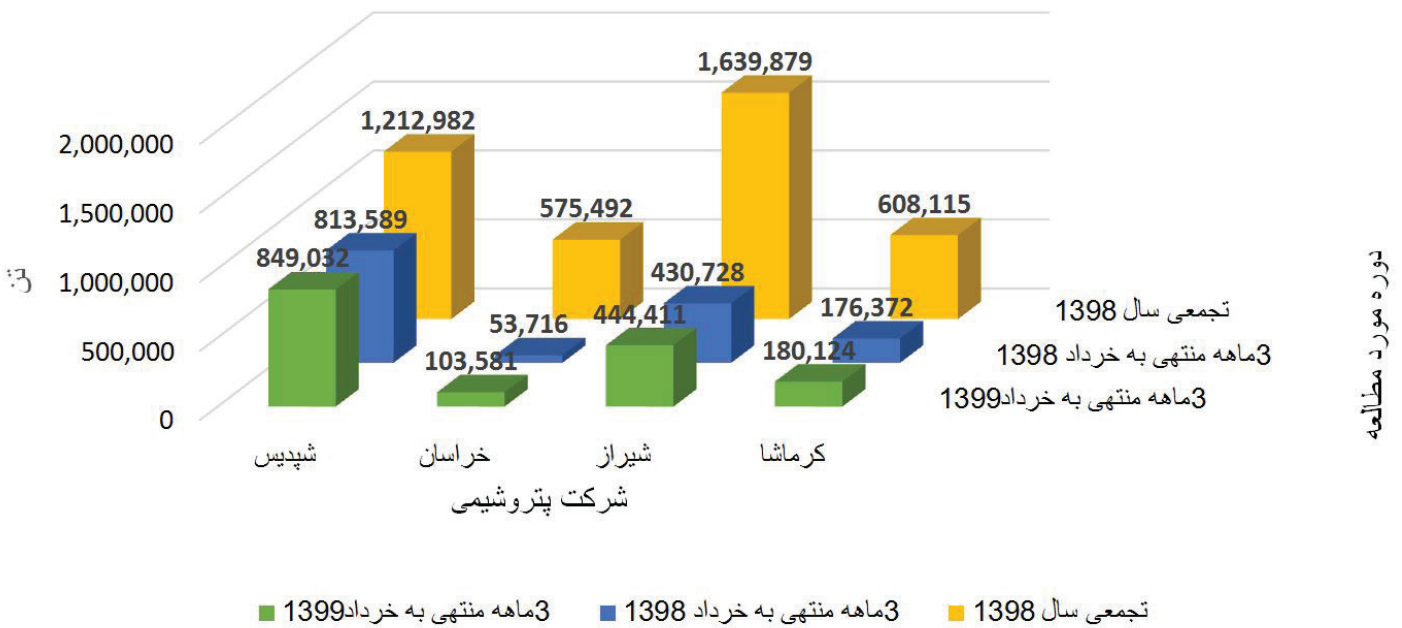
حمایتی کشاورزی و تعاونی های وابسته به آن می فروشند البته اکثریت این پتروشیمی ها فروش صادراتی به قاره های مختلف نیز دارند. لذا در کنار اینکه نرخ فروش داخلی توسط سازمان حمایتی تعیین می شود، از تغییرات قیمتی با نرخ جهانی نیز منفعت کسب می کنند. همان طور که در نمودار زیر مشاهده می کنید، تولید اوره شرکت های پتروشیمی نام برده ذکر شده است. در این نمودار علاوه بر اینکه میزان تولید ۳ ماهه امسال اوره را با ۳ ماهه مشابه سال گذشته ذکر کرده ایم، به تولید کل سال گذشته نیز نگاهی انداختیم.

طبق نمودار زیر، میزان تولید اوره در تمامی پتروشیمی ها حداقل ۲ درصد و حداکثر ۹۰ درصد رشد داشته است. پتروشیمی خراسان با نماد «خراسان» بیشترین میزان رشد در ۳ ماهه امسال نسبت به دوره مشابه سال گذشته داشته است. در تیرماه سال گذشته افزایش نرخ اوره در کمیسیون مجلس و به دنبال آن هیئت دولت به تصویب رسید که در نهایت ابلاغیه آن در اواسط مهرماه سال گذشته صادر شد.

لذا این افزایش میزان تولید در ۳ ماهه امسال ناشی از افزایش نرخ

فروش اوره به شرکت خدمات حمایتی کشاورزی شد. باتوجه به اینکه این ابلاغیه در اواسط سال گذشته صادر شد لذا هیچ پیش بینی برای افزایش نرخ اوره در بودجه سال گذشته انجام نشده بود. طبق مصوبه هیئت وزیران نرخ فروش هر کیسه اوره در واحدهای تولیدی ۳۹۸،۱۲۵ ریال به ازای هر کیسه ۵۰ کیلویی برای شرکت خدمات حمایتی کشاورزی است. براساس این مصوبه، این نرخ برای ۶ ماهه ابتدای سال گذشته با حداقل قیمت مبادله شده در بورس کالا مقایسه می شود و سپس مابه التفاوت آن توسط وزارت جهاد کشاورزی پرداخت می گردد. باتوجه به اینکه نرخ خرید خوراک این پتروشیمی ها براساس ارز نیمایی انجام می شود لذا تغییر نرخ خرید فراورده های این پتروشیمی ها اجرا شد. طبق مصوبه دولت در مهرماه سال گذشته این محصولات براساس نرخ بورس کالا خریداری نمی شود بلکه مابه التفاوت آن از محل منابع نیمایی شدن خوراک بازپرداخت می گردد. اما باید توجه داشت که میزان فروش صادراتی این شرکت ها در سال گذشته طبق گفته حمیدرسولی، مدیرعامل شرکت خدمات حمایتی کشاورزی، بسیار قابل توجه بوده است. لذا با وجود این افزایش نرخ اوره، تمایل چندانی در تولیدکنندگان برای فروش داخلی به میزان فروش صادراتی مشاهده نمی شود. در سال گذشته چندین مرتبه شاهد توقف تولید پتروشیمی های با محصول اوره بودیم که به دلایلی همچون تقاضای افزایش نرخ و قطع خوراک گاز در زمستان رخ داده است. از آنجا که هیچ میزان مشخصی برای شرکت های تولیدکننده اوره در تأمین نیاز داخلی ذکر نشده است لذا محدودیتی برای فروش صادراتی ندارند. پتروشیمی های مذکور، اگرچه بخشی از تولید خود را در بازار داخلی عرضه می نمایند اما از سود حاصل از فروش صادراتی نگذشته اند. همچنین چیه می بینیم نرخ ارز در چند وقت اخیر رشد قابل توجهی داشته است. باتوجه به اینکه می دانیم خوراک تأمیننی این پتروشیمی ها براساس نرخ نیمایی تعیین می شود، هیچ تغییری در قیمت فروش اوره داخلی ایجاد نمی کند. چرا که این نرخ براساس حداقل قیمت بورس کالا تعیین می گردد. باتوجه به اینکه این فاصله قیمتی موجب ضرر این پتروشیمی ها می شود، پر واضح است که تمایل آن ها را برای افزایش صادرات و کاهش فروش داخلی بیشتر می کند. در نتیجه این نرخ تصویب شده نه تنها در این شرایط نفعی برای پتروشیمی های تولیدکننده اوره نداشته بلکه آن ها را متضرر نموده است. از آنجا که نمی توان از حمایت کشاورزان داخلی غافل ماند لذا باید تمهیداتی به منظور اقتصادی نمودن فروش اوره در داخل را برای پتروشیمی ها اندیشید. این تصمیمات باید به گونه ای اتخاذ شوند که در کنار حمایت از بخش کشاورزی از تولیدکنندگان اوره غافل نشویم.

مقایسه تولید اوره توسط شرکت های پتروشیمی

ETF های دولتی و غیر دولتی بورسی می شوند

به هر واحد ۲۳،۹۲۶ تومان رسید. محمود طهماسبی، مدیرعامل هلدینگ مالی، بانکی و سهام صندوق بازنشتی کشوری در گفت و گو خبر مردادماه سال جاری از پذیره نویسی صندوق مدیریت ثروت خبر داد که طبق گزارشات این صندوق از ۱۱ مرداد شروع به پذیره نویسی کرد. صندوق «مدیر» همچون «دارا یکم» از نوع سرمایه گذاری در سهام است. طبق گفته طهماسبی، «مدیر» متعلق به صندوق بازنشتی کشوری است که با دارا یکم تفاوت دارد؛ زیرا دارا یکم شامل یک سری سهام از قبل مشخص شده (بانک و بیمه) بود در حالی که «مدیر» صندوقی باز است و براساس شرایط روز، سهام در آن خرید و فروش می شود. «مدیر» نخستین صندوق قابل معامله از سوی «صندوق بازنشتی کشوری» است که از طریق اعطا تسهیلات به ۱۰۰ هزار نفر از بازنشتیگان تعلق می گیرد. طهماسبی اظهار داشت که سرمایه اولیه این صندوق حدود ۴۰۰ میلیارد تومان است که به زودی سرمایه خود را به ۱۰۰ میلیارد تومان افزایش خواهد داد. پذیره نویسی این صندوق تا ۲۲ مرداد ماه سال ۱۳۹۹ ادامه خواهد داشت. شریعتمداری، وزیر کار، در صفحه اینستاگرام خود ذکر کرد که این صندوق بزرگترین صندوق پذیره نویسی شده در بازار فرابورس است. باید متذکر شد برای هر متقاضی حقیقی و حقوقی حداکثر واحد قابل خریداری نامحدود است.

دوم و سوم با تخفیف ۲۰ تا ۳۰ درصدی خبر داد. به گفته معاون وزیر اقتصاد کشور دارا دوم شامل سهام پالایشی های «شپریز»، «شپنا»، «شتران» و «شبنند» است و دارا سوم سهام گروه فلزی و خودرویی که عبارتند از «فلوآد»، «فملی»، «خودرو» و «خسپا» است. این تخفیف ۲۰ تا ۳۰ درصدی طبق قیمت میانگین یک ماه آخر این شرکت ها در بورس است. برای شناخت بهتر صندوق دارا یکم که زمینه تصمیم گیری برای صندوق های بعدی دولت را فراهم می کند به وضعیت مالی این صندوق می پردازیم. این صندوق به نام کامل صندوق قابل معامله واسطه گری دارا یکم در بورس معامله می شود از نوع صندوق سرمایه گذاری در سهام است که از ارزش خالص ۱۷۴،۲۹۸ میلیارد ریال دارایی برخوردار است. قیمت ابطال هر واحد این صندوق حدود ۲۹۶،۲۸۳ ریال است. ترکیب دارایی این صندوق به صورت ۹۹،۹۸ درصد در سهام و ۰،۰۱ درصد وجه نقد است. طبق گزارشات این صندوق در مرکز پردازش اطلاعات آماری ایران، خالص ارزش سرمایه گذاری هر واحد این صندوق در ۸ تیرماه که شروع زمان معامله این صندوق است حدود ۲۳۹،۰۳۴ ریال بوده است که در ۱۰ مرداد ماه به ۲۹۶،۲۸۳ ریال رسید. این رشد خالص ارزش سرمایه گذاری (NAV) نشان دهنده روند مثبت در یک ماه گذشته بوده است. در پایان هفته اول مرداد ماه شاهد کاهش ۴ درصدی ارزش هر واحد صندوق «دارا یکم» بودیم که در ۱۱ مرداد ماه با افزایش ۵ درصدی ارزش ۲۰۰ واحد این صندوق

عنوان کرد. چرا که در صورت نیاز این شرکت ها به افزایش سرمایه، صندوق ها امکان مشارکت ندارند. طبق گفته وزیر اقتصاد در یک گفت و گو خبری که در ابتدای تیرماه داشته است، صندوق دارای یکم توسط ۳ میلیون و ۶۰۰ هزار نفر خریداری شد. وی افزوده است که دولت در حال برنامه ریزی برای عرضه دو صندوق بعدی است. همچنین در ادامه محمود گودرزی معاون شرکت بورس، با اشاره به نحوه معامله این صندوق ها در بازار سرمایه از تعویق مرحله دوم پذیره نویسی این صندوق ها خبر داد. طبق گفته وزیر اقتصاد عرضه سهام دارا یکم با رشد ۱۰۰ درصدی همراه بوده است که تشویق سرمایه گذاری در ETF های بعدی دولت را به دنبال خواهد داشت. پس از آنکه معامله دارا یکم در تیرماه شروع شد، شاهد رشد صعودی در بازار سرمایه بودیم که در دومین روز معاملات این نهاد متوقف شد و در وضعیت مجاز-محفوظ قرار گرفت. این توقف در حالی رخ داد که همچنان بسیاری از افراد که پذیره نویسی این سهم را انجام داده بودند موفق به مشاهده دارایی یکم در سید خود نشده بودند. محمد بختیار نصرآبادی مدیر دارایی و سرمایه گذاری بانک مسکن در یک گفت و گو خبری علت این عدم مشاهده را به کاهش زمان بازگشایی این نهاد دو ماه به یک ماه و تعطیلات موجود در خردادماه ربط داد. در کنار عرضه سهام دارا یکم شاهد اخباری مبنی بر تصمیم عرضه صندوق دوم ETF دولتی بودیم. احتمالاً این سهام با تأخیر در مرداد ماه پذیره نویسی می شود. به دنبال علت این تأخیر حسین سلاح ورزی عضو شورای عالی بورس در گفت و گو خبری خود طی کردن مراحل اداری عرضه سهام دولتی دانست. سلاح ورزی در خصوص مدیریت دولت در سهام این صندوق ها بیان کرد که دولت تصمیم دارد که مدیریت این صندوق ها را نیز تا سال دیگر انجام دهد. این تصمیم براساس گفته های دولت است. سلاح ورزی در خصوص عرضه صندوق دوم ETF دولتی که با تأخیر پذیره نویسی می شود گفت که وزارت اقتصاد در این مورد برنامه مخصوصی برای عرضه سهام پتروشیمی ها دارد. صندوق دارا دوم که طبق گفته ها احتمالاً در مردادماه عرضه شود، دارای ویژگی منحصر به فردی است که برای سرمایه گذاران جذاب خواهد بود. این صندوق علاوه بر ویژگی های صندوق دارا یکم همچون سهولت در معامله، نقد شوندگی و معافیت مالیاتی از تخصیص بهینه دارایی ها (متنوع سازی) با حذف هزینه و صرف زمان اندک نیز برخوردار است. هر چند در این بین شایعاتی مبنی بر توقف دارا دوم و سوم بودیم اما عباس معمار نژاد، معاون وزیر اقتصاد، در یک گفت و گو خبری از عرضه واحدهای دارا

صندوق های قابل معامله در بورس که با عبارت ETF شناخته می شوند تا حدودی به صندوق های سرمایه گذاری مشترک شباهت دارند. این صندوق ها انواع مختلفی دارند که در حال حاضر به طور کامل در ایران موجود نیست. صندوق های قابل معامله در بورس از مزایایی نسبت به دیگر صندوق ها برخوردار هستند؛ از جمله ارزان بودن قیمت در واحد در این صندوق ها، معافیت مالیاتی، شفافیت قیمتی، سادگی و سرعت در اجرای معامله و قابل مشاهده بودن خالص ارزش دارایی های سهامداران در این صندوق است. دولت جمهوری اسلامی ایران در اردیبهشت ماه بخشی از این صندوق ها را تحت عنوان دارا یکم پذیره نویسی کرد. این صندوق که سهام دو شرکت بیمه ای و ۳ بانک را در مالکیت داشت به صورت پذیره نویسی عمومی تا سقف یک میلیون ریال اجرا شد. آنچه که از خبرها به دست می آید عرضه دارا دوم توسط دولت در مردادماه است که به شرکت های پالایشی اختصاص یافته است. براساس ویژگی روشن این عرضه تخفیف لازم برای خرید هر دارنده که ملی است که تا سقف ۲۰ میلیون ریال امکان خرید این سهام را دارد. علاوه بر این، علیرضا صالحی رئیس سازمان خصوصی سازی، اظهار داشته است که دارا سوم نیز تا پایان دی ماه عرضه خواهد شد. وی خاطر نشان کرده است که دارایی چهارم تحت عنوان باقی مانده بانک و بیمه عرضه می شود که هنوز تصمیم قطعی برای آن اتخاذ نشده است. صندوق های ETF از ریسک کمتری برای سرمایه گذاری برخوردارند لذا زمینه مناسب تری برای کسب بازدهی نسبت به سایر روش های سرمایه گذاری دارند. آنچه در خصوص صندوق های سرمایه گذاری مخصوصاً صندوق های ETF باید توجه داشت اینست که عرضه سهام تنها مالکیت و منافع منتقل می شوند لذا دولت با عرضه این صندوق ها همچنان قدرت مدیریت در سهام شرکت های تحت مالکیت این صندوق ها را دارد. طبق گفته محمد صادق الحسینی کارشناس اقتصادی این نوع عرضه مزایایی که برای خصوصی سازی در اصل ۴۴ قانون اساسی مطرح شده است را محقق نمی کند. این کارشناس اقتصادی با اشاره به مدیریت صندوق های قابل معامله (ETF) بیان می کند که به دلیل تشکیل هیئت امنای دولتی در این صندوق ها، مدیریتشان تحت نظر وزیر اقتصاد است. طبق گفته وی این شیوه مناسبی برای مدیریت دولت در شرکت ها نیست زیرا منفعل عمل میکند. چرا که امکان استفاده از سیاست تغییر مدیرعامل وجود ندارد. همچنین که شاهد هستیم سهام تحت مالکیت دولت در شرکت های بزرگ در بورس عرضه نشده است. صادق الحسینی علت این رخداد را تعارض منافع وزاری دولت

انتقال مسافر یا بار از حمل جاده‌ای به ریلی بسیار به صرفه است. لذا منابع مصرف شده برای اجرای این پیشنهاد، در زمان کوتاهی از محل این صرفه ها به دولت و جامعه باز خواهد گشت. دکتر نظری درباره وضعیت ترانزیت به ترکیه نیز اظهار داشت: اگرچه ترانزیت از مسیر ترکیه در چند ماه اخیر به دلیل شیوع ویروس کرونا رونق پیدا کرد؛ در کنار امیدواری ایجاد شده، دو مشکل راه روشن نمایش داد: از یک سو ظرفیت اندک اتصال ریلی دو کشور ایران و ترکیه نیازمند همکاری دو کشور برای افزایش ظرفیت خطوط حمل است تا اتصال دو کشور از مرز رازی تا دریاچه وان تقویت شود. مدیرعامل و عضو هیئت مدیره شرکت ترکیب حمل و نقل با اشاره به لزوم چشم پوشی از نگاه مالی به مسیر فعلی ترانزیت ایران-ترکیه از سوی دیگر تأکید کرد: راه آهن ایران و ترکیه باید با نگاهی بازار یابانه تر و در افق بلندمدت به این مسیر توجه کنند تا با اعطای تخفیفات بیشتر شاهد قوام جریان تقاضای ترانزیتی ایجاد شده باشیم. بدیهی است با جذب و ثبات تقاضای ترانزیت در این مسیر به سختی حمل ترانزیتی به مسیر جاده‌ای منتقل خواهد شد.

مشوق ها تا حدودی به افزودن تعداد اندکی واگن به ناوگان ریلی کمک می کند. با این وجود حوزه حمل ریلی برای سرمایه گذاران بخش خصوصی همچنان جذابیت چندانی ندارد. لذا لازم است حاکمیت نگاه ویژه‌ای به این بخش بسیار مؤثر و محرک اقتصاد داشته باشد و تسهیلات جذابتری برای سرمایه گذاران بخش خصوصی در خرید ناوگان ریلی فراهم کند. وی با بیان پیشنهاد شخص خود در جذب بیشتر سرمایه گذاران بخش خصوصی افزود: حاکمیت می تواند برای جذب سرمایه گذاران بخش خصوصی در خرید واگن های بیشتر تسهیلات بلندمدتی را با تنفس حداقل یک ساله، نرخ بهره زیر ۱۰ درصد و دوره بازپرداخت حدود ۱۰ ساله از منابع صندوق توسعه ملی و یا سایر منابع در دست خود ایجاد کند. ان شاء الله با تخصیص چنین تسهیلاتی شاهد جذب بخش خصوصی به سرمایه گذاری در تامین ناوگان ریلی و رشد جهشی جمعیت ناوگان ریلی کشور خواهیم بود که به طبع آن اهداف حاکمیت در افزایش سهم حمل و نقل ریلی نیز محقق می شود. مدیرعامل شرکت ترکیب حمل و نقل با اشاره به صرفه های اقتصادی ناشی از چنین پیشنهادی گفت:

مدیرعامل و عضو هیئت مدیره شرکت ترکیب حمل و نقل با اشاره به دو نکته مهم اظهار داشت: شبکه ریلی ایران حتی در وضعیت موجود بسیار خلوت و دارای ترافیک کم است. به این معنا که چگالی خط که معادل تعداد لوکوموتیو و واگن های موجود به ازای هر یک کیلومتر خط است، بسیار اندک است. به عنوان مثال این چگالی نسبت به کشور روسیه حدود یک هشتم (۱/۸) است. وی در خصوص زمینه جذب ناوگان اضافی در شرایط کنونی عنوان کرد: این شرایط نشان می دهد که بهره برداری از پروژه های توسعه شبکه به طور پیوسته این چگالی را کاهش می دهد. بنابراین مشخص است که هم شبکه موجود و هم شبکه توسعه یافته آینده قابلیت جذب تعداد زیادی ناوگان جدید را دارند. او ادامه داد: از سوی دیگر اقتصاد حمل و نقل ریلی جذابیت چندانی برای سرمایه گذاران بخش خصوصی فراهم نمی کند. هرچند مشوق های خوبی بر اساس تبصره ۱۸ قانون بودجه سال گذشته و ماده ۱۲ قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر برای سرمایه گذاران اختصاص داده شده است. عضو هیئت مدیره موسسه صندوق پس انداز کارکنان راه آهن بیان کرد: این

حمل ریلی؛ ستون توسعه اقتصاد کشور

بالقوه بسیار زیادی برای بهره برداری از خطوط ریلی وجود دارد. وی در خصوص این خطوط اظهار داشت: در خصوص خطوط با بازده مطلوب مطالعاتی انجام شده است که در صورت اجرا تقاضای مناسبی برای حمل بار و مسافر ایجاد خواهند کرد اما متأسفانه هیچ بودجه‌ای به آن ها اختصاص داده نشده است. تأثیر سیاسیون برای توسعه شبکه حمل و نقلی چه در جاده و یا راه آهن باید حذف شود و مطالعات فنی-اقتصادی جایگزین آن شود.

مدیرعامل و عضو هیئت مدیره شرکت ترکیب حمل و نقل در خصوص شکل پوشش دهی حمل و نقل ریلی در کشور گفت: به دلیل عدم پوشش حمل و نقل ریلی کشور در سطح بهینه همچنان زمینه توسعه این شبکه وجود دارد. تا بتوانیم حمل ریلی را در تمامی بخش های صنعتی و معدنی و مناطق پر جمعیت توسعه دهیم.

دکتر نظری با اشاره به خلاء موجود در زمینه حمل و نقل ریلی کشور بیان کرد: سهم حمل و نقل ریلی در هر دو زمینه حمل بار و مسافر برون شهری حدود ۱۰ درصد است. این در حالی است که براساس اسناد بالادستی بخش حمل و نقل ریلی کشور، باید این سهم در گام اول برای حمل بار به ۳۰ درصد و برای حمل مسافر به ۱۸ درصد برسد.

وی با بیان زمینه رشد حمل و نقل ریلی عنوان کرد: زمانی که سهم ریل در جابه جایی بار و مسافر ایران را با کشورهای صاحب اقتصادهای بزرگ و پیشرفته دنیا مقایسه می کنیم، سهم حمل ریلی را در سطح حداقلی ۳۰ تا ۴۰ درصد نگه داشته اند. برای مثال سهم ریل در کشور روسیه در دو بخش بار و مسافر به ۹۰ درصد نیز رسیده است. بنابراین، زمینه رشد حمل ریلی کشور در سطح گسترده‌ای وجود دارد.

به طور قطع توسعه شبکه حمل و نقل ریلی یکی از محرک های رشد صنعتی در کشور خواهد بود. صنایع عمده و متقاضی صنایع بزرگ و صاحبان بارهای عمده در کشورهای دارای اقتصاد پیشرفته به شبکه ریلی متکی هستند. لذا توسعه شبکه حمل و نقل ریلی در نقاط مختلف کشور در دستیابی به این هدف مهم کمک خواهد کرد.

در هر کجای کشور تقاضای عمده بار برای حمل وجود داشته باشد، باید شبکه ریلی در آن نقطه گسترش یابد. در کنار این بخش، برای حمل و نقل مسافر نیز به همین ترتیب باید عمل کرد تا با افزودن نقاط پر جمعیت به حمل و نقل ریلی، به توسعه در آن مناطق و در کلیت کشور کمک کنیم.

دکتر سبحان نظری، مدیرعامل شرکت ترکیب حمل و نقل در گفت و گو با خبرنگار بورس امروز اظهار داشت: باید توجه داشت که توسعه شبکه ریلی لازم است مبتنی بر مطالعات فنی-اقتصادی و در نظرگیری شکل بهینه این شبکه، انجام شود. برخلاف آنچه که در دهه های اخیر مشاهده کرده ایم، توسعه شبکه حمل و نقلی اعم از ریلی و جاده ای نباید متکی بر لابی های سیاسی باشد.

بی توجهی به پروژه های حمل با صرفه اقتصادی

دکتر نظری با انتقاد از افتتاح خطوط متکی بر لابی های سیاسی گفت: متأسفانه شاهد بهره برداری از خطوط ریلی هستیم که فاقد تقاضای کافی برای حمل بار یا حتی مسافر در نقاط متصل شده هستند. این خطوط تقاضای چندانی نه در حمل مسافر و نه در حمل بار به شبکه ریلی جذب نمی کنند. این در حالی است که در برخی مناطق فراموش شده، تقاضای

ریل در گستره جغرافیایی کشور

بوده است به گونه‌ای که طبق مصوبات قانونی، وزارت صنعت و معدن و تجارت موظف به تأمین تجهیزات مورد نیاز شرکت های حمل و نقل ریلی است تا این صنعت توسعه یابد. با توجه به اینکه صنعت حمل و نقل ریلی دوستدار طبیعت شناخته می شود و منافع سرشاری را برای کشور به دنبال دارد شاهد بهره برداری از طرح ها و برنامه های بسیاری در این بخش هستیم به طوری که علاوه بر گسترش خط ریل، میزان واگن های هدف گذاری شده برای رشد خدمات این صنعت در حال افزایش است.

خبرها حاکی از این است که وزارت راه و شهرسازی به منظور بازسازی ناوگان ریلی در تلاش است تا جریان تولید واگن های مسافری و باری افزایش پیدا کند. علاوه بر این، شرکت های موجود در این صنعت با اجرای پروژه های متعدد و اجرای تعمیرات مستمر به منظور کنترل استهلاك تلاش بسیاری می کنند. تمامی این اقدامات به منظور تحقق چشم انداز ۱۴۰۴ و توسعه کشور است لذا در صورت اجرایی شدن این برنامه شاهد افزایش توسعه کشور خواهیم بود.

ایران به دلیل مزایای بالقوه همچون موقعیت استراتژیک جغرافیایی، خود کفایی به لحاظ توان مهندسی برای ساخت ناوگان های ریلی و برخورداری از استانداردهای لازم در ساخت، زمینه رشد این صنعت را در اختیار دارد. اهمیت روزافزون این شیوه حمل و نقل موجب گردیده است که در تدوین چشم انداز توسعه کشور مورد توجه اقتصاددانان و برنامه نویسان توسعه قرار گیرد. همان طور که در سند چشم انداز ۱۴۰۴ مشاهده می شود، لازم است که کشور به برترین سامانه حمل و نقل ریلی با بهره گیری از فناوری های نوین و مشارکت حداکثری بخش غیردولتی دست یابد. البته ناگفته نماند که در کنار مشارکت بخش خصوصی، بخش دولتی با تسهیل شرایط به توسعه این صنعت کمک خواهد نمود. همچنانکه مشاهده می شود ارزش افزوده صنعت حمل ریلی در تولید ناخالص داخلی کشور از سال ۱۳۸۳ تاکنون از سهم ۷ درصدی به ۱۶ درصدی افزایش یافته است اما این میزان کافی نیست. چراکه حمل ریلی به دلیل اهمیت زیرساختی در توسعه کشورها لازم و ضروری است. این طریقه حمل بسیار مورد توجه سیاست گذاران

صنعت حمل و نقل ریلی به عنوان یکی از صنایع اقتصاد کشور از اهمیت بسیاری برخوردار است. این صنعت به دلیل زیرساختی بودن علاوه بر ارزش افزوده ای که از ارائه خدمات ریلی ایجاد می کند، در اجرای سایر فعالیت های اقتصادی نیز نقش کلیدی دارد. لذا همچنانکه در تاریخچه تحول کشور های پیشرفته مشاهده می شود اهمیت این صنعت در توسعه نقش به سزایی ایفا نموده است.

صنعت حمل و نقل ریلی به عنوان یکی از بخش های حمل و نقل کشور از مزایای سرشاری برخوردار است که آن را از سایر روش های حمل و نقل متمایز می سازد. از جمله این مزیت ها می توان به سوخت مصرفی پایین، میزان آلودگی کمتر و امنیت در حمل و نقل اشاره کرد. طبق آمار بانک جهانی، سوخت مصرفی در بخش حمل ریلی به ازای هر تن بار تنها ۶،۷ لیتر است در حالی که در حمل نقل جاده ای برای این میزان بار باید ۲۳ لیتر سوخت مصرف شود. حمل و نقل ریلی به دلیل اینکه از سوخت های جایگزینی برق در خطوط مربوطه استفاده می کند به عنوان صنعت دوستدار محیط زیست شناخته می شود. لازم به ذکر است که کشور

بیشترین و کمترین های ریلی در بازار سرمایه

شرکت های حمل و نقل ریلی در بازار سرمایه جزو گروه حمل و نقل، انبارداری و ارتباطات فعالیت می کنند. این شرکتها که در بازار فرابورس قرار دارند از سهم شناوری ۳ ماهه برخوردار هستند. همچنانکه در جدول زیر مشاهده میشود، تمامی شرکت های مذکور در بازار فرابورس معامله میشوند.

این شرکتها از سال مالی متفاوتی برخوردار هستند. به عنوان مثال شرکت توسعه حمل و نقل ریلی پارسیان به دلیل اتمام سال مالی ۱۳۹۸ در شهر یور ماه امسال، همچنان مجمعی نداشته است. در مقابل «حسیر» با وجود سال مالی منتهی به اسفندماه، پس از گذشت ۴ ماه هنوز مجمعی برگزار نکرده است. در بین ۳ شرکت حمل ریلی که مجمع عمومی سالانه خود را برگزار نموده اند، «توریل» بیشترین سود نقدی خود را تصویب کرده است. در حالی که «حآسا» از کمترین میزان سود نقدی بین ۳ شرکت مذکور برخوردار بوده است. همچنانکه در جدول زیر مشاهده می شود، EPS و P/E شرکت های حمل ریلی موجود در بازار سرمایه را ذکر کرده ایم. اطلاعات این شرکتها براساس گزارشات شرکت مدیریت فناوری بورس تهران در تاریخ ۱۱ مرداد ماه امسال است.

EPS شرکت های مذکور براساس صورتهای مالی آنها در این سایت ذکر گردیده است. طبق جدول زیر، «ارسا» که ۹ ماهه سال مالی خود را گذرانده است، بیشترین EPS را دارد. در حالی که «حریل» کمترین EPS را در بین این شرکتها داشته است. باید توجه داشت که P/E این گروه تا ۱۱ مرداد ماه امسال حدود ۳۰،۱۶ بوده است. لذا تمامی شرکت های مذکور در جدول به غیر از «توریل» بیشتر از P/E گروه بوده اند.

شرکت حمل و نقل ریلی	نماد	تاریخ برگزاری مجمع عمومی سالانه	EPS (ریال)	P/E	سود نقدی هر سهم (ریال)	درصد شناوری
ریل پرداز سیر	حریل	۱۳۹۹/۰۵/۱۲	۸۰	۱۰۵،۶۵	۱۰	%
توکا ریل	توریل	۱۳۹۹/۰۲/۲۲	۸۶۰	۳۲،۱۱	۲۰۰	%
ریل سیر کوثر	حسیر	—	۵۰۹	۴۲،۵۲	—	%
توسعه حمل و نقل ریلی پارسیان	حپارسا	تداوم سال مالی	۱،۱۴۲	۵۳،۷۳	—	%
آسیا سیر ارس	حآسا	۱۳۹۹/۰۲/۱۷	۲۰۵	۹۸،۱۴	۵۵	%

فروش متری مسکن طرحی برای خانه دار کردن همه توسط بورس

طبق اصل ۳۱ قانون اساسی دولت موظف است برای اقبال کم توانمند جامعه با اولویت و کارگران، مسکن را فراهم کند. دولت در پی عملی کردن وعده خانه دار کردن آحاد است. این ادعا قرار است با فروش متری مسکن در سازمان بورس محقق شود، یکی از اهداف اجرایی شدن این طرح این است که در شرایط تورمی بتواند به خانه دار شدن مردم و خریداران مسکن کمک کند، ضمن اینکه برای سازندگان انبوه مسکن نیز روش مناسب تامین مالی به شمار می رود. حامد سلطانی نژاد مدیرعامل بورس کالای ایران گفت: در پی مذاکراتی که با وزارت راه و شهرسازی انجام شده، طرح هایی همچون فروش املاک و مستغلات، بازار تهاتری مصالح و املاک، طرح فروش متری مسکن و همچنین راه اندازی صندوق های املاک و مستغلات در بازار سرمایه در حال پیگیری است که هم اکنون امکان اجرای طرح پیش فروش متری مسکن در قالب انتشار اوراق سلف موازی استاندارد در بورس کالای ایران مهیاست. وی ادامه داد: در بازار مسکن تلاش بر این است تا به ابزاری در بورس کالا برسیم که پس انداز مردم را افزایش دهد، برای مثال فردی که می خواهد در بخش مسکن سرمایه گذاری کند، می تواند به طور مستقیم با ورود به معاملات متری مسکن در بورس کالا، هر چند اندک در ملک سرمایه گذاری کند. برای این طرح حضور انبوه سازان مسکن به عنوان عرضه کننده این اوراق نیاز است تا همواره آن ها در ازای میزان خرید متقاضیان، متراژ مشخصی از طرح مشخص شده را به مردم و خریداران عرضه کنند. نکته حائز اهمیت در این زمینه عدم تجربه و استفاده از اوراق سلف موازی برای نخستین بار در بازار مسکن می باشد. اوراق سلف موازی استاندارد ابزار تامین مالی کوتاه مدتی است که بر مبنای قرارداد سلف منتشر می شود و بر اساس آن عرضه کننده مقدار معینی از دارایی پایه را مطابق مشخصات قرارداد سلف استاندارد در ازای بهای نقد به فروش می رساند تا در دوره تحویل به خریدار تسلیم نماید. اما با توجه به این که این طرح

کردن قیمت مسکن برای تعداد زیادی واحد مسکونی کار خیلی سختی است. از طرفی آیا این طرح می تواند به کنترل نوسانات قیمت مسکن در بازار کمک کند؟. فرهاد بیضایی کارشناس بازار مسکن نیز با اشاره به اینکه استفاده از ظرفیت بازار سرمایه برای بخش مسکن دارای شرایطی است، گفت: اگر راه اندازی بورس مسکن و همچنین عرضه متری مسکن در بازار سرمایه برای انبوه سازان بخش خصوصی باشد، این امر بسیار مورد مناسبی است و می توان از این طریق تامین مالی پروژه های بزرگ مسکن را کلید زد که در مجموع می توان گفت: این موضوع را می توان مثبت ارزیابی کرد. وی افزود: امادر مورد پروژه های دولتی از قبیل مسکن مهر یا

حالا ساخت مسکن است می تواند با هدف تامین مالی و حتی فروش ملک اقدام به انتشار اوراق سلف موازی استاندارد کند که این اوراق قابل تحویل در سر رسید است؛ یعنی فرد می تواند در سر رسید به ازای متراژهای معینی که تعیین شده، اوراق را تامین کرده و اقدام به تحویل گرفتن واحد مسکونی کند؛ مثلاً اگر قرار است ۸۵ متر تحویل بگیرد باید بتواند به آن تعداد اوراق تامین کند و یا اینکه اوراق را در سر رسید با سود مشخصی که در نظر گرفته شده است تسویه نقدی کند. با نگاهی عمیق تر مسائل دیگری همچون همگن نبودن کالای مسکن در عرضه و متفاوت بودن کیفیت ساخت و ساز از طرف انبوه سازان مطرح می شود، اصولاً فرموله

و فروش متری مسکن برای نخستین بار اجرایی می شد در ارتباط با محقق شدن ادعاهای مذکور شیهانی وجود دارد. حسین عبده تبریزی اقتصاددان نیز معتقد است اگر گسترش بازار سرمایه منطقی نباشد مشکلاتی به وجود می آید. بخش ساختمان بخش بزرگی از اقتصاد کشورمان است که در بازار سرمایه حضور فعالی ندارد. عبده تبریزی با اشاره به اینکه بورس املاک و مستغلات هیچ نمونه جهانی ندارد، افزود: بورس جدید نیاز به نظارت دارد ضمن این که نظارت ها در بورس های فعلی هم مشکلاتی دارد. وی تاکید کرد: نباید بورسی را که در هیچ جای جهان تجربه نشده است، ایجاد کرد. در این طرح شرکت سازنده و انبوه ساز و یا هر مجموعه ای که در

گزارش

طرح تغلیظ برای تکمیل زنجره «فخاس»

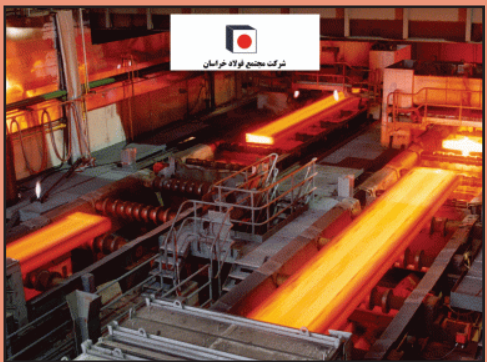
همچنین، مدیر حسابداری شرکت فولاد خراسان در گفت و گو با خبرنگار بورس امروز با اشاره به برنامه «فخاس» در افزایش سرمایه واحد تغلیظ اظهار داشت: همان طور که در گزارشات کدال ذکر شده است، شرکت برای تکمیل زنجره تولید خود اخیر برنامه واحد تغلیظ را در دست دارد. برنامه به واسطه شرکت زیر مجموعه «فخاس» اجرایی می شود.

وی در خصوص برنامه افزایش سرمایه «فخاس» اظهار داشت: از آنجا که شرکت زیر مجموعه برای اجرای طرح نیمه منابع مالی است، «فخاس» برای مشارکت در اجرای این طرح تصمیم به افزایش سرمایه گرفته است تا براساس سهم خود در شرکت تهیه و تولید، بتواند ۳۳۰ میلیارد تومان را برای این شرکت تامین کند.

مدیر حسابداری شرکت فولاد خراسان در ادامه بیان داشت: افزایش سرمایه دو مرحله ای «فخاس» توسط مجمع عمومی فوق العاده به تصویب رسیده است. این افزایش سرمایه در مرحله اول به میزان ۲۹۰ میلیارد تومان در حال انجام است که ۱۷۰ میلیارد تومان برای شرکت فرعی و ۱۲۰ میلیارد تومان برای انباشت و برداشت واحد گندله سازی است.

وی در خصوص مابقی سهم «فخاس» در افزایش سرمایه شرکت فرعی اظهار داشت: ۱۶۰ میلیارد تومان باقی مانده در مرحله دوم تامین خواهد شد. این واحد برای ادامه فعالیت «فخاس» بسیار حیاتی است لذا در اجرای این افزایش سرمایه پافشاری می کنیم. این طرح موجب تکمیل زنجره تولید فولاد خراسان خواهد شد تا به خود کفایی در زنجره تولید فولاد برسیم. برای اجرای این طرح بخشی از منابع مالی توسط افزایش سرمایه صورت خواهد گرفت. همان طور که در گزارشات کدال ذکر شده است، منابع مالی مورد نیاز این طرح ۶۰۰ میلیارد تومان است که «فخاس» سهم ۵۶.۶۱ درصدی دارد.

مدیر حسابداری شرکت فولاد خراسان در خصوص نقش افزایش سرمایه در تامین منابع مالی طرح تغلیظ گفت: افزایش سرمایه تنها بخشی از منابع مالی طرح را تامین می کند که تصویب شده است. باتوجه به منافع مالی که از طرح تغلیظ انتظار می رود شاهد بازگشت سرمایه با نرخ ۳۰ درصدی باشیم. با این وجود آنچه بیشتر در اجرای این طرح مدنظر «فخاس» است تأثیر بلندمدت اجرای آن در تامین کنسانتزه تولیدی است. طبق برنامه های شرکت، این طرح تا سال ۱۴۰۱ عملیاتی خواهد شد. در حال حاضر نیازی به دریافت تسهیلات مالی نیست بلکه برای ادامه روند طرح این تسهیلات اخذ خواهد شد. میزان افزایش سرمایه فعلاً برای ادامه روند طرح کافی است تا در آینده تسهیلات بانکی برای تکمیل طرح دریافت شود.

شرکت فولاد خراسان در راستای خود کفایی صنعتی و تولید محصولات استراتژیک فولادی فعالیت می کند. مجتمع «فخاس» محصول سبک ساختمانی را به عنوان محصول نهایی به فروش می رساند. از آنجا که شرکت فولاد خراسان مواد اولیه مورد نیاز خود را از معدن سنگان تأمین می کند، با تصمیم به تکمیل زنجره تولید و اتصال به این معدن، احداث واحد تغلیظ سنگ آهن را از طریق شرکت زیرمجموعه «تهیه و تولید مواد معدنی شرق فولاد خراسان» با ظرفیت ۲،۵ میلیون تن و زیر ساخت ۵ میلیون تن انجام می دهد.

یک شرکت همواره با ریسک های متعددی رو به رو است لذا بایستی استراتژی های مناسبی به کار گرفته شود تا آسیبی به فعالیت شرکت وارد نگردد. «فخاس» برای کاهش ریسک و ایمن سازی شرکت از رخدادهای نامطلوبی آتی در اجرای این طرح پافشاری می کند. چرا که بهره برداری از طرح تغلیظ موجب کاهش ریسک تامین مواد اولیه و ریسک قیمت این نهاده ها می شود.

شرکت در حال حاضر علاوه بر فروش محصولات نهایی خود، بخشی از تولید محصولات میانی را نیز عرضه می کند. این اقدام تأثیر به سزایی در درآمد شرکت دارد؛ زیرا ظرفیت تولیدی این محصولات میانی بسیار قابل توجه است.

حسین بختیاری سرپرست فروش فولاد خراسان در خصوص فروش این محصولات میانی بیان کرد: شرکت به دلیل تولید بیش از ظرفیت اسمی محصولات سبک ساختمانی در حال حاضر هیچ افزایشی در این زمینه ندارد. باتوجه به اینکه تولید محصولات میانی بیشتر از میزان مصرف در واحدهای بعدی برای محصولات سبک ساختمانی است، لذا این مازاد به صورت داخلی و صادراتی به فروش می رسد.

KSC.CO

شرکت مجتمع فولاد خراسان
Khorasan steel complex Co.

استحکام پایدار، آرامش ماندگار

فولاد خراسان
تولید کننده انواع
مقاطع سبک
فولادهای ساختمانی

کارخانه: نیشابور، یکمتر ۱۵ جاده نیشابور به شهر فیروزه صندوق پستی: ۴۸۸
تلفن: ۰۵۱-۴۲۴۵۳۳۱۰-۲۰ دورنگار: ۳۳ و ۰۵۱-۴۲۴۵۳۳۱۱

www.khorasansteel.ir | info@khorasansteel.ir

برگزاری مجمع عمومی عادی سالیانه شرکت معدنی و صنعتی گل گهر منتهی به ۱۳۹۸/۱۲/۲۹

مدیریت نقدینگی و رشد سرمایه گذاری در گل گهر

مدیرعامل شرکت «و معادن»، جمشید ملارحمان مدیرعامل شرکت معدنی و صنعتی گل گهر به عنوان دبیر مجمع، ۲ نماینده ناظر از شرکت های سرمایه گذاری امید و فولاد مبارکه، نماینده سازمان بورس و اوراق بهادار و نماینده حسابرس مستقل برگزار شد.

جلسه مجمع عمومی عادی سالیانه شرکت معدنی و صنعتی گل گهر (سهامی عام) با عنوان «بررسی عملکرد سال مالی منتهی به ۲۹ اسفند ۱۳۹۸» در ۱۶ تیر ۱۳۹۹ در سالن همایش های وزارت کشور برگزار شد. این مجمع که با حضور اکثریت سهامداران و نمایندگان آنها رسمیت پیدا کرد با ریاست یونس الستی

محوطه انباشت و برداشت و سنگ دانه بندی شده
- احداث شبکه ریلی کل منطقه معدنی و صنعتی گل گهر
- اجرای عملیات روسازی خط آهن سایت پایانه ریلی
- حفاری اکتشافی بین معادن گل گهر
- انجام مطالعات اکتشافی گرانی سنجی زمینی در محدوده جنوب معدن ۱ و ۲

مطالعات شناسایی و پی جویی در پهنه خراسان رضوی
- مطالعات اکتشافی در محدوده اسکمپلو
- مطالعات اکتشافی عمومی پهنه بزم
- تقاضا نامه خدمات آزمایشگاهی
گفتنی است در گزارش حسابرسی اعلام کرد از سال ۱۳۸۶ تاکنون نخستین بار است که حسابرسی مقبول بوده و مغایرتی نداشته است.

شرکت معدنی و صنعتی گل گهر (سهامی عام)			
صورت سود و زیان			
سال مالی منتهی به ۲۹ اسفند ۱۳۹۸			
یادداشت	سال ۱۳۹۸	سال ۱۳۹۷	(تجدید ارائه شده)
درآمدهای عملیاتی	۱۴۲,۹۹۰,۳۱۴	۹۵,۸۴۱,۹۹۸	۵
بهای تمام شده درآمدهای عملیاتی	(۷۱,۲۵۵,۴۳۲)	(۵۰,۴۵۱,۴۶۱)	۶
سود ناخالص	۷۱,۷۳۴,۸۸۲	۴۵,۳۹۰,۵۳۷	
هزینه های فروش، اداری و عمومی	(۷,۴۸۰,۸۰۹)	(۴,۶۱۲,۶۱۰)	۷
سایر درآمدها	۳,۵۴۷,۹۶۹	۳,۲۴۱,۶۲۰	۸
سایر هزینه ها	(۴۱۴,۴۹۴)	(۱,۸۱۶,۰۵۴)	۹
سود عملیاتی	۶۷,۳۸۷,۵۴۸	۴۲,۲۰۳,۴۹۳	
هزینه های مالی	(۲,۴۴۳,۷۴۴)	(۲,۲۱۱,۳۵۷)	۱۰
سایر درآمدها و هزینه های غیرعملیاتی	۷,۳۹۳,۶۷۳	۸,۴۶۲,۹۸۳	۱۱
سود قبل از مالیات	۷۲,۴۲۷,۴۷۷	۴۸,۴۵۵,۱۱۹	
هزینه مالیات بر درآمد:			
سال/ دوره جاری	(۷,۱۲۷,۴۱۹)	(۵,۴۱۵,۸۱۴)	
سال های قبل	-	-	
سود خالص عملیات در حال تداوم	۶۵,۳۱۰,۰۵۸	۴۳,۰۳۹,۳۰۵	
سود خالص عملیات متوقف شده	-	-	۶-۶
سود خالص	۶۵,۳۱۰,۰۵۸	۴۳,۰۳۹,۳۰۵	
سود پایه هر سهم:			
عملیاتی	۱,۳۰۸	۸۱۲	
غیرعملیاتی	۹۴	۱۲۴	
سود پایه هر سهم	۱,۴۰۲	۹۳۶	

- کسب پیشرفت ۷۵,۶۱ درصدی در پروژه خطوط انتقال آب و شیرین سازی در شرکت تامین و انتقال آب خلیج فارس
- کسب پیشرفت ۹۵ درصدی در پروژه بلوک اول نیروگاه ۱۰۰۰ مگاواتی سیکل ترکیبی سیرجان- واحدهای گازی بلوک اول به همراه مشترکات در شرکت گهر انرژی سیرجان
- کسب پیشرفت ۹۵ درصدی در پروژه بلوک اول نیروگاه ۱۰۰۰ مگاواتی سیکل ترکیبی سیرجان- بخش بخار بلوک اول در شرکت گهر انرژی سیرجان
- تکمیل بخش تجهیزات و اجرای پست ۴۰۰/۲۳۰ کیلوولت بلوک اول نیروگاه ۱۰۰۰ مگاواتی سیکل ترکیبی سیرجان در شرکت گهر انرژی سیرجان
- تکمیل بخش تجهیزات و اجرای پروژه گازرسانی بلوک اول نیروگاه ۱۰۰۰ مگاواتی سیکل ترکیبی سیرجان در شرکت گهر انرژی سیرجان

وضعیت شرکت در صنعت از منظر تولید کنسارته
میزان تولید کنسارته سنگ آهن در سال ۱۳۹۸ معادل ۱۵,۰۸۰,۰۱۶ تن بوده است که در مقایسه با سال ۱۳۹۷ معادل ۱۴,۶۸۲,۹۴۳ تن رشد ۲,۷٪ داشته و سهم آن در سطح کشور به ۲۳ درصد رسیده است که منجر به کسب رتبه اول تولید در کشور شده است.

وضعیت شرکت در صنعت از منظر تولید گندله
میزان تولید گندله در سال ۱۳۹۸ معادل ۱۲,۱۵۶,۹۴۸ تن بوده است که در مقایسه با سال ۱۳۹۷ معادل ۱۱,۷۰۶,۲۳۳ تن رشدی ۳,۹٪ داشته و سهم آن در سطح کشور به ۲۹ درصد رسیده است که منجر به کسب رتبه اول تولید گندله در کشور گردیده است.

طرح های توسعه شرکت
- احداث واحد خردایش ۲ و ناحیه انبار خطی شرکت معدنی و صنعتی گل گهر
- افزایش ظرفیت و بهبود کیفیت خطوط کنسارته طرح های توسعه (خطوط ۶ و ۷)
- افزایش ظرفیت و بهبود کیفیت خطوط کنسارته طرح های توسعه (خط ۴)
- احداث واحد آگیری و فیلتراسیون باطله کارخانه های کنسارته طرح توسعه (خطوط ۶، ۷ و ۸) فاز ۲
- پروژه احداث نیکتر مرکزی مجتمع
- سولفورزدایی از گازهای خروجی کارخانه گندله سازی
- فاز ۳ ارتقای سیستم کنترلی کارخانه تغلیظ
- پروژه افزایش ظرفیت کارخانه های گندله سازی
- مشاور و پیمانکار EPC جهت پروژه انتقال و آگیری از باطله های خطوط کنسارته مجتمع (فاز ۳)
- پروژه بهبود کیفیت محصول خط چهارم
- انجام مطالعات تکمیلی و اکتشافی و سرمایه گذاری در معادن سنگ آهن غرب استرالیا (شرکت FIJV)
- تامین ماشین آلات معدن
- احداث پایل جدید دوم سنگ آهن شکسته و نصب ریکالایمر تور ناله
- احداث مخازن ذخیره آب در سایت آبی گل گهر به ظرفیت صد هزار مترمکعب
- احداث پایانه ریلی جدید و سایت انباشت و برداشت احداث شبکه ریلی خطوط ۵، ۶ و ۷ کنسارته و

از جمله اقدامات شرکت عبارت است از:

- کسب رکورد در تولید محصولات نهایی شرکت به گونه ای که میزان تولید از ۲۶,۴ میلیون تن در سال ۱۳۹۷ به بیش از ۲۷,۲ میلیون تن در سال ۱۳۹۸ رسیده است (افزایش ۳ درصدی تولید کنسارته و افزایش ۴ درصدی در تولید گندله و در مجموع افزایش ۳ درصدی در تولید محصولات شرکت).
- افزایش ۴۴,۲۶ درصدی در «درآمد حاصل از فروش محصولات شرکت» و ثبت رکورد در فروش (به میزان ۱۳۱,۲۲۶,۷۴۵ میلیون ریال در سال ۱۳۹۸) و افزایش ۵۳ درصدی در درآمد حاصل از فروش تلفیقی.
- افزایش ۵۹,۶۷ درصدی در «سود عملیاتی شرکت» و کسب بیش از ۶۷,۳۸۷,۵۴۸ میلیون ریال سود عملیاتی در شرکت در سال ۱۳۹۸ (افزایش ۵۱ درصدی در سود عملیاتی تلفیقی).
- افزایش ۵۱,۷۵ درصدی در «سود خالص شرکت» و کسب بیش از ۶۵,۳۱۰,۰۵۸ میلیون ریال سود خالص در شرکت در سال ۱۳۹۸ و افزایش ۵۴ درصدی سود خالص تلفیقی.
- پیشرفت ۹۵ درصدی در خط تولید گندله سازی با ظرفیت ۵ میلیون تن در سال و برنامه ریزی جهت راه اندازی طرح در نیمه اول سال جاری، شرکت سنگ آهن گهر زمین،
- پیشرفت ۷۹,۶۴ درصدی در خط تولید کنسارته شماره ۳، شرکت تولید آهن گهر زمین
- کسب سهم ۳۰ درصدی تولید آهن اسفنجی کشور با ظرفیت ۲ میلیون تن در سال، شرکت توسعه آهن و فولاد گل گهر
- ادامه عملیات اجرایی کارخانه تولید بریکت سرد به ظرفیت ۵۲۰ هزار تن در سال با پیشرفت ۸۶ درصدی، شرکت توسعه آهن و فولاد گل گهر
- کسب پیشرفت ۱۱ درصدی در پروژه سه میلیون تنی فولاد سازی و نورد گرم پیوسته با تکنولوژی E.P.S، شرکت توسعه آهن و فولاد گل گهر
- راه اندازی کارخانه ذوب و ریخته گری شماره ۱ با ظرفیت یک میلیون تن در سال، شرکت جهان فولاد سیرجان
- راه اندازی پروژه اکسیژن با ظرفیت ۱۰ هزار مترمکعب در ساعت برای تولید اکسیژن، نیتروژن و آرگون برای پروژه های احیا و ذوب شماره ۱ با پیشرفت ۹۹ درصد، شرکت جهان فولاد سیرجان
- اجرای پروژه خط کلاف نورد بردسیر با ظرفیت تولید ۳۰۰ هزار تن در سال با پیشرفت ۶۰ درصد، شرکت جهان فولاد سیرجان
- اجرای پروژه احیا مستقیم شماره ۲ با تکنولوژی HOT LINK و ظرفیت تولید ۱,۷ میلیون تن در سال با پیشرفت ۲۵ درصد برای تامین کسری خوراک کارخانه فولاد سازی شماره ۱ و تامین خوراک فولاد سازی شماره ۲، شرکت جهان فولاد سیرجان
- اجرای پروژه فولاد سازی شماره ۲ (ابلاغ قرارداد فعالیت های زود هنگام با شرکت IDOM) با ظرفیت تولید ۱,۳ میلیون تن در سال و پیشرفت ۱۰ درصد، شرکت جهان فولاد سیرجان
- اجرای پروژه کارخانه فولاد الیازی بردسیر با ظرفیت تولید ۵۰۰ هزار تن در سال، شرکت جهان فولاد سیرجان

جمشید ملارحمان مدیرعامل شرکت معدنی و صنعتی گل گهر در سخنرانی آغازین این جلسه اظهار داشت: گل گهر در زنجیره فولاد کشور نقش محوری دارد و از ۳ میلیارد تن ذخیره سنگ آهن کشور حدود ۳۰ درصد در منطقه گل گهر وجود دارد. این مهم نشان می دهد که منطقه گل گهر به عنوان یکی از ظرفیت های اصلی در حوزه تامین مواد اولیه فولاد در راستای طرح جامع فولاد کشور است.

ملارحمان با اعلام اینکه گل گهر جایگاه اول تولید کنسارته و گندله را در سال ۹۸ به خود اختصاص داده بیان کرد: منطقه گل گهر نقش ۴۳ درصدی در تامین مواد اولیه فولاد کشور دارد.
مدیرعامل شرکت معدنی و صنعتی گل گهر با اشاره به شاخص های توسعه در این مجموعه گفت: سود خالص شرکت حدود ۶۵۰۰ میلیارد تومان بوده که رشد ۵۲ درصدی نسبت به مدت مشابه سال قبل دارد. درآمد تلفیقی حاصل از فروش ما در سال ۹۸ بیش از ۱۷ هزار میلیارد تومان بوده که به معنی رشد ۵۳ درصدی گل گهر است. درآمد حاصل از فروش شرکت گل گهر نیز ۱۳ هزار میلیارد تومان بوده که نشان می دهد در سال ۹۸ حدود ۴۴ درصد نسبت به سال ۹۷ رشد درآمد حاصل از فروش داشته ایم. ملارحمان ادامه داد: در شرکت هایی که سهامدار هستیم، جمع سرمایه گذاری تجمعی ما در سال ۹۸ بیش از ۶۰ درصد جمع سرمایه گذاری های گذشته در شرکت های زیرمجموعه بوده است. این سرمایه گذاری برای طرح های توسعه ای لحاظ شده که ارزش افزوده بی نظیری برای مجموعه گل گهر به ارمغان آورده است. وی تاکید کرد: سودی که از محل طرح برای سرمایه گذاران اختصاص دادیم، نوبدبخش آیندهای خوب برای شرکت گل گهر و سهامداران آن است.
در ادامه جلسه بازرسی قانونی گزارش در رابطه با عملکرد هیات مدیره و صورت های مالی مشتمل بر ترازنامه، سود و زیان و یادداشت های پیوست آن برای سال مالی منتهی به ۹۸/۱۲/۲۹ را قرائت و مجمع پس از استماع توضیحات هیات مدیره و بازرسی قانونی به اتفاق آرا ضمن تایید عملکرد هیات مدیره صورت های مالی و یادداشت های پیوست آن برای سال مالی منتهی به ۹۸/۱۲/۲۹ را تصویب نمود و تصمیمات ذیل اتخاذ و مورد تصویب قرار گرفت.
۱- در ارتباط با تقسیم سود مالی منتهی به ۹۸/۱۲/۲۹ مقرر گردید به ازای هر سهم ۹۰۰ ریال بین سهامداران توزیع گردد.
۲- حق حضور و پاداش هیات مدیره تعیین شد
۳- معاملات مشمول ماده ۱۲۹ لایحه اصلاحی قانون تجارت مورد تایید و تصویب قرار گرفت.
۴- روزنامه صمت و دنیای اقتصاد جهت درج آگهی های شرکت تعیین گردید.
۵- مجمع مراتب تقدیر خود را از زحمات هیات مدیره و کلیه کارکنان شرکت اعلام داشت.
خلاصه گزارش فعالیت
در خلاصه گزارش فعالیت و وضع عمومی شرکت به مجمع عادی سالانه صاحبان سهام آمده است که در سال گذشته شرکت معدنی و صنعتی گل گهر توانست با مدیریت نقدینگی ضمن افزایش تولید شاهد رشد ۶۳ درصدی سرمایه گذاری در شرکت های تابعه باشد.

دربورس شاخص باشید!

بسته اعتباری «آمدگار» پشتیبان فعالان بازار سرمایه

پارسیان بانک ایرانیان

مرکز تماس و صدای پارسیان: ۸۱۵۱۰۰۰
www.parsian-bank.ir

